EL:POBLE:CATALÀ

:: :: REDACCIÓ I ADMINISTRACIO :: ::
SANTA AGNA 19, PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV :: NUMERO 4356 :-: :-: BARCELONA, DIVENDRES, 23 DE MARÇ DE 1917 :-: :-: UN NUMERO 5 CENTIMS

:: :: IMPRENTA I ESTEREOTIPIA :: ::
:: CARRER EST, 16 TELEFON 2298 ::

Emissió de 24,000 Bonos 6 per 100

al portador de **500** ptes. nominals cada un

Acordada en escriptura pública otorgada davant el notari de San Sebastián don Lluis Barrueta, amb data 4 de Mars de 1917

DE LA

COMPANYIA AUXILIAR de FERROCARRILS

SOCIETAT ANÓNIMA ESPANYOLA

Constituida baix la base de la explotació de la

Fábrica de Coixes i Vagons de Beasain

OBJECTE i GARANTIES

El producte d'aquesta emissió se destina a intensificar la construcció, compra, venda i lloguer de vagons i de quants elements i materials puguin servir per als transports i per a la explotació de camins de ferro i tramvies.

Queden afectes al pagament dels dotze mil·lions de pessetes representatives d'aquests vintiquatre mil bonos, tots els bens e ingressos de la Companyía i senyaladament el contracte d'arriendo i explotació que la mateixa ha celebrat amb la Societat Espanyola de Construccions Metàliques, dels edificis, tallers i demés bens mobles e inmobles que integren la fàbrica de Beasain. Además te la Companyía firmats importants contractes de subministre de material que l'asseguren sobradament el servei d'interessos i amortització.

INTERÉS i AMORTITZACIÓ

L'interés d'aquests bonos es el de **6 per cent anyal**

Pagader per cupons semestrals de venciment 1 gener i 1 juliol de cada any, portant un primer cupó de pessetes 7'50 a cobrar en 1 juliol pròxim.

Serán amortitzables a la par en el plaç máxim de vint anys a comptar des de l gener de 1918 conforme al quadre d'amortització que s'estamparà al dors dels titols, reservant-se la Societat el dret d'anticipar els sorteigs aixi com el d'amortitzar els bonos per compres en Borsa si se cotitzen baix la par.

CONDICIONS DE LA SUSCRIPCIÓ

La suscripció pública s'obrirá el dia **3 d'Abril próxim** tancant-se tant aviat com quedi suscripta la totalitat dels titols que se servirán per rigorós ordre de pedido.

El Tipo d'emissió es de 97'50 per cent

o siguin pessetes 487'50 per cada bono, que deurán entregar-se en la següent forma:

Pessetes 50 el dia de la suscripció i
Ptes. 437'50 el 14 d'Abril próxim en que s'entregaran els titols definitius.

Els banquers encarregats de la suscripció son:

BANCA ARNÚS, **Passatge del Rellotge, 3.-BARCELONA**
Senyors URQUIJO i C.ª, **Alcalá, 55 modern.-MADRID**

als quals des d'ara poden dirigir-se els pedidos. Se solicitarà l'admissió d'aquests Bonos en les cotitzacions Oficials de les Borses de Madrid i Barcelona.

Nacionalisme, forment de llibertat

III

Acabavem l'article anterior preguntant quins eren els factors que havíen contribuit a l'evolució de l'home en l'humanitat. Són aquests diversos, mes, els essencials podem senyalar-los en tres: rel·ligió, ciencia i filosofía.

El primer fou el que més influí en els primers temps de l'humanitat. L'home, al trobar-se davant dels estranys fenòmens de la Naturalesa, incomprensibles per a ell, degué sentir una extranya sensació de basarda, i més encara al veure's impotent per a contrarestrar-los. El misteri que embolcallava a tot lo que'l cercava li sogerí l'idea de quelcóm superior an ell, quelcóm que tenía una força prepotent, i a quin domini no podía sustraure's. I d'aquí nasqué l'idea de totes les rel·ligions.

Volney, diu: «L'home es digué: quan un semblant meu, més fort que jo, vol fer-me mal, m'humilio davant d'ell i mon preg té la virtut d'apaibagar-lo. Pregaré, doncs, als sers poderosos que'm damnen: suplicaré a les intel·ligencies dels vents, de les aigües, dels astres, i m'escoltarán; demanaré que'm lliurin dels mals i que'm donguin els bens de que disposen; els enterniré amb mes súpliques llagrimoses; els bonançaré amb mos donatius i gaudiré llavors del benestar, que's mon anhel.»

I d'aquí nasqueren, també, les primitives práctiques rel·ligioses.

Per això veiem com en els temps primitius l'home es llença a una fervent adoració panteística i sabeística. Parla al sol, al vent, a l'aigua; adora al foc i a la lluna, i tots els elements que'n la Naturalesa tenen activitat són per a l'home convertits en divinitats.

Mes no era prou això. En la concepció aquesta no trobava encara una clara explicació. I en l'imaginació llur forja sers fantàstics, ja a semblança de l'home, que veníen a ésser com una concentració de les energíes desconegudes i en quina adoració es llançá a una franca idolatría.

Tot, en el món, evoluciona, i de l'evolució aquesta no podíen pas sustraure's les primitives rel·ligions. I per això veiem com totes elles van transformant-se i adoptant la figura de l'home com a símbol, sens dupte per considerar-la més perfecta, i veiem, també, com la rel·ligió es transforma segons les costums de cada poble, ajustant-se a les seves idealitats. A més veiem en elles entrar un factor nou: la mort. La mort que preocupa als homes, no per ella en sí, sinó per lo que darrera d'ella puga amagar-s'hi. I les rel·ligions totes, que hauríen desaparescut a mida que l'home hauría anat civilitzant-se, aquest factor els hi dona nova vida.

Que la mort ha preocupat als homes a mida que aquests han devingut més perfectes, ens ho proba l'arqueología, dels temps primitius fins al cristianismo, i la filosofía des d'aquesta época fins als temps modern. Ha sigut el cavall de batalla de totes les rel·ligions i un avenç inestroncable de bona part de la filosofía. Encara ara, en aquests moments, quan les rel·ligions tendeixen a desapareixer dels pobles civilitzats, substituint-les per una moral nova, un nou filòsop, Allan Cardec, preté amb noves fórmules que no admeten un análissis científic, amb tot i que—oh extranya paradoxa—les tals fórmules es basen en la ciencia, ressucitar el misteri de la mort.

Mes, si analitzem lo que més ha contribuit al sosteniment de les rel·ligions modernes i de part de les antigues, veurem que no ha sigut precisament encara el misteri de la mort, amb tot i ésser, aquest, factor essencial sino la moral que cada una d'elles ha proclamat.

L'idea del més enllá, que, com ja indicaven s'ha forjat segons les costums i les ideologíes de cada poble, ha servit de factor d'atemorització, en més o menys alt grau, i de forment de fe per a l'avenir a la vegada que de consol per als sofriments de la vida, mes la moral ha actuat de conjunció, de nivellament, de llima per afinar aspreses. La moral, basada en el moment viscut, ha servit d'element de reglamentació, d'obligació a un règim semblant, i, a la vegada, en essencia, de resclosa de les passions.

Com siga que la moral és precisa als homes, aquests han adoptat la que'ls hi ha sigut ofrendada, i com siga, també, que no n'han conegut d'altra que l'aplegada amb la rel·ligió, a l'adoptar una, involuntariament han adoptat l'altra. Conseqüencia, que la moral, netament presentada, és útil i prou per al home, entant que la rel·ligió, sense moral, no solament no és prou, sino que és inservible.

Que la ciencia ha influit en gran manera en la constitució de l'home modern, no hi ha que dubtar-ho. Quina diferencia tan essencial no hi ha de l'home primitiu al d'ara? A mida que han arrencat els innombrables secrets que serva mare natura s'ha sentit més fort. A cada nou element de vida que d'ella ha surtit la seva inteligencia s'ha enfortit per a la lluita material per la vida i cada nou secret descobert ha sigut un pas per a l'individual lliberació. Si bé és veritat que la ciencia l'ha portat a l esclavitut que avui ne diem econòmica li ha donat la llibertat moral i material que havía perdut: l'ha tret del vassallatge.

A la vegada la ciencia ha servit també de factor de conjunció. Ha fet que'ls homes, al tenir llibertat individual poguessin aplegar-se per estaments i per estaments lluitessin: que'ls més antípodes es coneguessin els mals propis i les virtuts, que's disentissin uns i altres i en traguessin un més gran millorament. El coneixement de les costums d'altri ha portat a la reforma de les propies i ha nivellat, la possessió de coneixements. En menys paraules: ha portat a un absolut intercanvi.

No menys gran ha sigut l'influencia de la filosofía. La filosofía, que no és altra cosa que l'estudi de l'humanitat, que analitza els valors positius i negatius per a facilitar la seva transformació en un millorament, en un avenç, que serveixi per a una més ràpida evolució en sentit de perfecció.

La filosofía, en mólts temps, ha anat aparellada amb la rel·ligió. Ha contribuit a la seva difussió i coneixement. No és extrany. Essent, com és, factor d'anàlisis i havent viscut l'home, durant mólts segles en la contemplació de lo que les rel·ligions han presentat en forma imprecisa, indubtablement que la filosofía havía d'analitzar aquest moment de la vida de l'home, i a l'analitzar-lo contribuir a la seva difusió.

Mes, tan aviat com la filosofía, desentenent-se de la rel·ligió es posà a analitzar les noves fórmules presentades per la ciencia, feu un canvi radical en la seva manera d'ésser i senyalà seguidament a l'humanitat un nou camí fins ales-hores inconegut. Es més, nosaltres creiem que la filosofía ha sigut l'element que més ha contribuit a la formació de l'home modern i la que més farà per a la constitució del futur.

Es tan extens el camp en que avui es desenrotlla aquesta, és tan ampli l'horitzó on arriba el séu anàlisi, que estem segurs crearà la moral nova a que aspiren els pobles moderns per acabar de sostraure's als atavismes històrics.

Rel·ligió, ciencia, filosofía... La primera, com a cosa arcàica, desapareix pòc a pòc a mida que la segona avança. La tercera deixant-se del bras de la primera, i en l'anàlisi de la segona planteja noves ideologíes que han de portar a la redempció de l'humanitat. Lo que la rel·ligió no ha pogut fer, amb l'ajuda de la filosofía i els segles, farà la ciencia. I es comprèn. La primera es basa en l'inventiva dels homes, en el suc tret de les primitives intel·ligencies xorques i adormides. La segona té per avenç la Naturalesa mare de tot. Contra aquesta inventiva dels homes rès podrà. I en l'horitzó dels temps, com una lluminosa claretat, s'endavina el benestar dels forns nous, dels forns aquells que, amb la perfecció de l'home, esdevindrà la seva lliberació.

F. SALVADOR I ROS

JOVENTUT NACIONALISTA REPUBLICANA

CICLE de CONFERENCIES

Avui divendres a les dèu del vespre, primera Conferencia a càrrec d'En

PRUDENCI BERTRANA

SOBRE:

“De l'amor a Catalunya”

ELS LLIBRES

Troços, per J. M. Junoy

Per a parlar com se mereix aqueix llibre, exquisit com un exòtic fruit madur, fora precis abans, munit d'un sòlid utillatge documental, entretenir-se en fixar d'una manera precisa lo que es aqueixa novíssima modalitat de l'art que ha prés el nom de futurisme.

Futurisme! Segons els seus definidors, es l'art de fixar els estats d'ànima, segons la manera peculiar de sentir de cada hu, utilitzant an aquest fi, lliurement, els mitjans que mes convinguin. Art de modernitat que cerca incoporar-se elements els mes diverses que, fins ara semblaven de l'art haver-ne sigut exclosos: tecnología científica, màquines, etc... Art que, entrant pels ulls, pels sentits externs, acaba ferint nostra sensibilitat i penetra amb força sugestiva en els orguens de la comprensió.

Dins les normes futuristes, doncs, el nou llibre?

En absolut.

Ja estic veient als filisteus abombant les galtes i llençant una afrosa grassa riallada. Tal els veig jo com Ta-lou-doc-mi-lotò, el deu obés de galtes molsudes i orelles allargassades. Però que hi fà! Si En Junoy no te prou amb engallar el cap, aquell cap que es sovint laboratori de la mes fina paradoxa, i en sos llavis, aquells llavis definidors del bon gust, que saben de mots incisius, son dispensadors de salobres aticismes, dibuxar-hi un lleuger senyorial menyspreu, rialler, tot mediterrani.

Troços! N'Alfons Maseras, fi, insinuant, amb la seva ondulanta causticitat tota parisenca, mestre en el «calemburg» me deia: «Troços?.. Bonic, «amusant, des junoiseries»—Chinoiseries—».

I bé, si; fins arabercs, gracia, sotilesa, «blague», potser, contradictoria de un esperit ultra sensible qui somriu, a soles, mefistofélicament, alhora, de lo que creu i estima, com de lo que abomina.

Però així i tot, i precisament per aquest quelcom de imprecis, d'enigmàtic, d'incoerent, tal volta, que flota a l'entorn d'aquest llibre, per lo que ens inquieta i desconcerta, és per lo que més ens atrau i captiva.

De un valor reial i positiu dintre la seva especial modalitat tindría quan menys, si així no fos, el de tota estridencia, i en aquest cas particular, el de representar una protesta, una rebelió contra el mal gust, contra el quietisme, l'ensopiment, el conformisme estupit.

Qué tindrá aquesta nostra Catalunya, aquesta ánima catalana, per a que vibri sempre intensament abrandada de inquietut?

Perque cal senyalar que's a Catalunya i per mentalitats catalanes solament que són possibles fer devenir realitats aquestes coses. «Troços», no hauría pogut ésser publicat en terres de Castella. Allà la quietut, la tradició segueix pesant com una llosa damunt l'esperit de la raça. Aquí el fòc de rebeldía abranda tots els cors, i és aqueixa la força de nostre renovellament.

Com a punt final, cal remarcar fins a quin punt autor i editor s'han complementat de manera insuperable. La Oliva ha sapigut fer honor al nom i al crèdit de que gaudeix ben justament son establiment dedicat a les arts gràfiques.

A un i altre, que per mólts anys puguin fer semblantes obres.

Ben de casa.

JOAQUIM ROSSELLO I ROURA.

Comentari de la guerra

Continuará la retirada?

Una nota oficiosa comunicada a la prempsa francesa fa esment de que les forces enemigues, en llur moviment de reculada, sembla que ja han arribat a les posicions que segons els mateixos alemanys havien escullit per a atrinxerar-se de nou. Imprudent sería volguer afirmar avui si han modificat o nó llurs primeres intencions, però el que hi ha de cert es que més ençà de la pretesa nova linia alemanya s'hi han quedat fortes retaguardies amb la missió d'oposar-se ferotjement a l'avenç franco-anglés de manera que cada nova adquisició dels britànics i francesos els costés pèrdues enormes. Però segons es desprèn dels comunicats de darrera hora, malgrat la resistencia alemanya, l'avenç dels aliats continúa.

La retirada «voluntaria», doncs, sembla que ja s'ha acabat. Si d'ara en endavant hi ha retirada, serà «forçosa»... com insinuavem ahir. L'ofensiva tant anunciada es produirá per la mateixa força dels fets, com una seqüencia de retirada d'eixos díes. La guerra canvia d'aspecte... El bloc germànic s'esquerda... A la inmobilitat de la lluita d'assedi succeeix la guerra de moviment... la cavallería torna a moure's...

No negarà ningú la importancia material del terreny reconquerit. Hi ha patrulles avençades que seguint el curs de l'Oise a l'Alsacia de La-Fère, es troben al Sur de Saint-Quintin, mentres que per la banda de ponent les avantguardes han arribat a Roupy, que no está pas mes lluny de 7 kilòmetres de Saint-Quintin.

En el curs d'aquest avenç la cavallería dels aliats ha trabat combats amb la cavallería alemanya derrotant-la sempre. Les retaguardies enemigues, com es natural, oposaven molta de resistencia a l'avenç anglo-francès, com si els alemanys temessin veure's envolcallats pels aliats. els quals procedeixen rápidament a la reorganització dels pobles reconquerits, lo qual ofereix grans dificultats car han sigut, la majoría, devastats pels alemanys. En alguns indrets, el nou front anglo-francès está a 35 kilòmetres més enllá de les posicions que l'esmentat front tenía el 15 de març.

D'una nota oficiosa de l'Estat major anglo-francès copiem els paragrafs següents que en diuen molt i plou sobre la retirada «estratègica» dels alemanys: «Cal retenir, de les darreres operacions realitzades, además de la ocupació de Tergier, el fet de que nostres tropes han evacuat el canal de Saint-Quintin, obstacle que sens dubte pensa utilitzar l'enemic per a contenir el nostre avenç. Debém felicitar-nos de que aital obstacle estigui ja rera nostres tropes. Lo admirable en aquesta marxa que ja fa cinc dies que dura es que hem reconquerit dos departaments francesos, amb alguns milers de kilòmetres cuadrats de territori en el qual s'hi asseuen més de doscents pobles, amb lo qual podrán tornar a sentirse incorporats a la patria més de 20,000 francesos. I tot això amb pèrdues molt petites.

La nota oficiosa en qüestió acaba amb el següent paragraf que si bé es llegeix, no es altre cosa que l'anunci de la ofensiva general de que tant es venía parlant aquest hivern darrer... «Però es provable—diu la nota en qüestió—que ja des d'ara en endavant no recullirem pas amb tanta facilitat el fruit de les nostres victories del Soma, car es gairebé segur que a no trigar, toparán les forces anglo franceses amb els grossos contingents alemanys de la famosíssima posició de Hindemburg.»

I un cop aqueixa topada es produeixi, continuará la retirada?

X

LA POLITICA

A la residencia d'estudiants a Madrid, jove fogar de les modernes inquietuts espirituals de la raça, donarà ben aviat el nostre Pere Corominas, tres conferencies sobre la tesi amplament suscitadora de «El sentimiento de la riqueza en Castilla».

L'interès nacional que les paraules d'En Pere Corominas assolirán indubtablement, està consagrant per endavant, no tan sols pels clars prestigis del conferenciant sinó també pel plantejament de valors polítics literaris i socials del que el títol n'és un brillant auguri.

El sol fet de que's posin a circulació els elements ideològics del concepte de riquesa de la raça més predominant en la vida nacional d'Espanya, representa un positiu avenç en l'estat espiritual del nostre poble, massa mogut fins ara per sentimentalismes i tòpics consagrats a havers d'anys llarguissims de inconcencia colectiva... En una tribuna pública, en contacte amb tota la jovenalla estudiosa i encarada cap a orientacions novelles, pot ésser feconda aquesta derivació política de tots els factors literaris i històrics de l'Espanya clàssica, d'aquella Espanya que'ns ha format tal com ara són i no volem pas ésser.

Aquest retorn d'En Corominas a la tribuna, ens és grat i sugestiu... L'home que aixecà les masses triomfants i intervingué eficaçment en la vida civil d'Espanya, retorna als séus estudis literaris i filosòfics, i retorna a la vida pública potser una mica oblidat, potser una mica amargat dels vells amics i dels vells temps polítics.

Ara aquesta nova exaltació intelectual d'En Pere Corominas, posa a la conciencia de Catalunya un sentiment d'anyorança i de remordiment... Potser algún pit se senti més estret davant de la figura ilustre, que desdenyant la política contemporània suscitarà en les ànimes joves uns neguits vinguts d'enllà al lluny de l'historia de Castella, com una cosa mólt sobtil i mólt alada que mai han sentit bategar aprop els homes màssa arrapats al mecanisme irregular de la política.

* * *

Conferencies

Demá passat, diumenge dia 25, a les set de la tarda, donará una conferencia en el Centre Republicá de Sentmenat el distingit advocat secretari de la Joventut Nacionalista don Félix Durán Cañameras.

Desenrotllará el tema «El aparente fracaso de los ideales democráticos en el actual conflicto europeo».

Aquesta conferencia és la inaugural de un cicle organitzat per l'esmentat Centre d'acord amb la Joventut del Bloc.

—Aquest vespre, a l'Ateneu de Concentració radical del districte sisè s'hi donará la quinta conferencia de tanda sobre el tema «Plátiques de política actual».

El regionalisme acampa

La «Lliga Regionalista» es disposa a donar impuls a la propaganda empresa a Mallorca per distingits escriptors d'aquelles illes.

Dintre un plaç no massa llarg, una expedició dels qui despunten en el regionalisme fomentará i consagrará aqueixa propaganda amb recepcions, mitings i altres actes, comptant-se de bell entuvi, amb la cooperació de En Cambó.

A la plaça de la Cucurulla esperen que de la campanya a les Balears se'n treurá bon partit, tant o més que a Palma mateix, en els nuclis mercantils i camperols com Sóller, Inca i Felanitx.

Nova junta

A Badalona ha quedat constituida la Junta del Centre Federal Nacionalista Republicá en la següent forma:

President, don Antoni Antoja; vicepresident primer, don Joaquim Busquets; vicepresident segón, don Francisco Viñas; tresorer, don Pau Solé; secretari, don Francisco Grañé; vicesecretari, don Joaquim Bumso, i vocals, els senyors Inglés, Tugas i Bosch.

Una carta d'En Martí Inglés

El diputat provincial pel districte de Figueres senyor Martí Inglés, reelegit en les passades eleccions, ha dirigit als séus amics i electors les següents ratlles que'ns complavem en transcriure per reflexar-se en elles, amb completa sinceritat, el carácter i la magnanimitat d'aqueix bon republicá i excel·lent amic de Catalunya:

«En la impossibilitat de contestar particularment a les moltes cartes i telegrames de felicitació que s'han dignat dirigir-me amics i electors, amb motiu d'haver sigut reelegit diputat provincial, m'apresso a testimoniar-li's la meva gratitut per les paraules d'encoratjament i simpatía que'm dediquen. Inútil és dir a tots, que, com sempre, em tenen a la seva complerta disposició per tot allò en que bonament pugui servir-los en els ordres particular i polític.

»A l'ensemps me complasc reiterant, al cos electoral del districte, el meu fervent desig de correspondre a la nova prova de confiança de que he sigut objecte, posant tota la meva millor voluntat al servei dels interessos de Catalunya en general i de l'Empordá en particular.

»I als adversaris, molts dels quals han esgrimit en contra meva les armes més ilícites i tendencioses, els diré també, aprofitant aquesta ocasió, unes poques paraules.

»Jo vull oblidar, en aquests moments, no sols tots els agravis sinó que també totes les maquinacions que han vingut forjant amb sistemàtica persistencia, amb el deliberat propòsit de perjudicar-me, en tots els ordres de la vida.

»Vull oblidar tota mena d'agravi, per sentir la meva ánima sadollada de gratitut envers tots els que han fet triomfar el meu nom, lamentant vivament que les passades eleccions no hagin portat en sí el triomf definitiu de la nostra actuació política sintetitzadora de les ansies lliberals i renovadores que ja són tradicionals en aquest nostre Empordá.»

Una conferencia

En el local de l'Associació Catalana d'Estudis Catalans, tingué llòc el dimarts passat, la quinta sessió de l'Academia de Dret, en la que don Joaquim Xirau exposá la doctrina de la violencia en el sindicalisme de G. Sorel. Estudiant l'obra capital d'aquest autor, feu notar les diferencies entre el sindicalisme i el socialisme parlamentari, desenrotllá el concepte de la violencia com base de la actuació obrera, indicant per fi el plantejament i la resolució del problema moral dintre del sindicalisme.

En la pròxima sessió que's cel·lebrará el dia 30 d'aquest mes, don Josep María Batista donará a conèixer els séus estudis sobre les religions primitives.

Homenatge a Russia

La Comissió de la Junta Municipal del Partitit Republicá Radical, convoca a tots els organismes democrátics i Directors de periòdics d'aquesta ciutat que simpatitzen amb el moviment llibertador de Russia, a una reunió que's cel·lebrará en el saló de Juntes de la Casa del Poble (carrer d'Aragó), el dia 24 del corrent, a les dèu en punt de la vetlla, a l'objecte d'acordar una cel·lebració d'un acte que patentisi la simpatía de la democracia catalana cap el poble rus.

J. Puig d'Asprer—R. Guerra del Rio—Elies Fité.

Campanya de joventuts

El dissapte, a les set de la tarda, tingué lloc una reunió d'estudiants nacionalistes en el local de la Associació Catalana d'Estudiants.

La junta directiva de l'entitat va explicar en ratlles generals als reunits un plan de campanya iniciativa de l'A. C. d'E. que dintre poc s'empendrá, a l'objecte de crear un ambient favorable per a que'l dia en que la Conferencia de la Pau es cel·lebri, es trovi la opinió catalana lo suficient preparada i la seva voluntat prou definida, per a que'l plet de la seva Nacionalitat quedi resolt, d'acord amb les declaracions de totes les Potencies beligerants que per varies voltes porten declarat el séu pensament favorable a l'existencia de totes les Nacionalitats avui dependentes d'altres Estats.

Per al bon èxit de la campanya, s'acordá convocar molt en breu a totes les Joventuts Catalanistes de Barcelona per a que sens distinció política i amb la sola finalitat patriòtica exposada, portar conjuntament a la práctica una intensa propaganda per tot Catalunya, cel·lebrant mitings, conferencies i tota mena d'actes públics, al mateix temps que una campanya general en tota la premsa catalana, prepari la pública manifestació de la voluntat de Catalunya en forma d'una «gran manifestació» o «Plebiscit general».

La reunió acabá, amb l'oferiment per quants hi assistiren, de cooperar amb tot el entussiasme de la joventut, aportant ajuda moral i material al bon èxit del patriòtic i grandiós moviment.

La qüestió dels carbons

Are, que no tením més que miserables existencies de carbó, el govern ha plantejat la fórmula suprema de proveir-ne al país, eixint enhorabona, de l'ostracisme internacional en que insensiblement ens anavem ensorrant.

Consisteix el plan ministerial en signar un pacte d'intercanvi de productes entre Espanya i l'Anglaterra. A canvi de que'l govern britànic ens asseguri la remesa de 150.000 tonelades mesals de carbo, nosaltres li enviarem fruits minerals i agrícoles a discreció... No sabem la resposta que l'encarregat d'aquestes gestions, l'antic director general de

Comerç, marquès de Cortinas, ens portará properament de Londres... Peró molt ens temem que l'Anglaterra, o bé per insuficiencia de medis de transport, o per altres circumstancies, deixi de proposar-nos res que'ns convingui en el terreny acomodatici en que desenrotllem la nostra existencia internacional.

Es indubtable que si l'Anglaterra no ens remet carbó en quantitat satisfactoria, és per que'l necessita pels séus bélics menesters o bé perqué no poguent entretenir vaixells en comerciar amb Espanya, espera que nosaltres amb els nostres propis mitjans aném a recullir-lo. En el primer dels dos casos, la solució posen serioses dificultats, dificilment de vencer per ésser agenes al nostre albir i per justificar-se amb un imperatiu categòric de la conciencia nacional anglesa.

En l'altre cas, és evident que encara que la solució depén de la nostra voluntat, ella porta aparellada un canvi de conducta en la nostra interpretació neutralíssima de la llegislació marítima internacional.

Ara bé, sería excessiu que l'Anglaterra ens abandonés a la nostra sort, encarregant-nos d'anar a buscar el carbó amb naus de matrícula espanyola. I per tant no fora illògica la resposta d'Anglaterra. Per aquesta llògica no ho sería trasplantada al nostre ambient ultranacionalista.

En aquesta situació ens trobaríem en l'alternativa de seguir la conducta del president Wilson, o bé tombar les gestions diplomàtiques camí de l'Alemanya, per veure si per almoina i l'amor de Déu, els aliats del centre, deixaven passar lliurament els nostres convois marítims de carbó...

O bé quedar-nos sense carbó que és al que a la llarga arribarem si comptem més amb l'ajuda del vehí que en les nostres propies i patriòtiques forces.

Aquestes consideracions no'ns priven d'encoratjar al govern en la seva lloable iniciativa desitjant que sia coronada per l'éxit més esclatant.

Espanya i Portugal

La bella pensada de «El Imparcial» d'anar recollint prestigioses impresions sobre la política d'amistat hispano-lusitana, ha estat darrerament il·lustrada per un article d'En Dato.

Nosaltres ens complavem en anar consignant les paraules amb que els prohoms de la política van fortificant aquesta feconda espiritualitat que tant de bé pot fer a les nostres orientacions polítiques. I així com díes enrera comentàvem l'article d'En Romanones, i encara després analitzàvem els principals elements constructius d' aquesta orientació que sembla obrir-se pas d'una manera decisiva i benfactora, així també reproduím els següents paragrafs d'un article del senyor Dato:

«Sería igualmente sensible en nuestros vecinos que su excesivo empeño de hacer prevalecer por barreras artificiales determinados intereses que en el amplio concierto de todos resultarían a la postre perjudiciales, y, sobre todo, el funesto tópico del peligro español, que tan extraño suena en nuestros oídos y tan distante se halla de nuestras intenciones, esterilizase o retrasase la obra andada por los patriotas previsores.

No laborando sino por el amor y por el beneficio recíproco, a nadie podrá alarmar que procuremos completar la obra que la geografía, los orígenes comunes y los comunes intereses nos imponen.

Pongamos en nuestros tratos y negociaciones la que nos une, apartando y aún sacrificando lo que nos divide.

No pretendamos tampoco llegar de una vez a los límites posibles a donde puedan alcanzar con el tiempo, sin abdicación de la personalidad nacional, nuestros pactos, conviniendo los Gobiernos sobre lo hacedero en estos momentos, por ejemplo, continuación y enlace de vías nacionales, comunicación telefónica diricta, tarifas comunes de transporte, ensayo de tratados de comercio, aún cuando no abarquen desde el principio todos los intereses; posibles soluciones en la cuestión pesquera, intercambio universitario, la opinión de los dos países llegaría a percatarse de que estas aproximaciones y estos lazos que se crean constituyen suave coyunda y útil y fecundo consorcio.»

Els obrers (?) clericals

Llegim: «El Comitè dels Sindicats Catòlics lliures de Madrid ha tingut un canvi d'impresions per a veure de sumar-se al moviment de vaga general, i cel·lebrarà abans una assamblea que decideixi si procedeix o no unir-se als demés obrers no catòlics i declarar la vaga per solidaritat units tots els catòlics espanyols!

Aquests mangonejadors socials de sagristia són deliciosament pintorescos. Les dretes fent vagues! Tant de bó; però no hi creiem. Com volen que estiguin per reivindicacions socials els obrers que no senten altre cosa que sermons! Hi ha coses per a les quals les dretes están incapacitades. Això suposant que treballin de bona fé. Que a voltes no serveixen més que per a servir habilment els interessos de la burgesia, amb la màscara de socialisme catòlic.

No's pot cantar el «Roja el infierno» amb música de «La Internacional»...

La crisi del treball

Un grup d'obrers va visitar al quefe del Govern, acompanyats de varis diputats per Madrid, per a demanar-li treball i demanaren com a remei a aquest mal que's donés consignació per a continuar les obres de canalització del riu Manzanares que temen aquells obrers que se suspendràn a no trigar gaire degut a la falta de diners.

Ja hem perdut el compte de les vegades que s'ha invocat aquesta canalització per a remeiar la crisi obrera i cada vegada, per anar tirant, es donen unes quantes mils pessetes, a l'objecte de donar treball un poc temps i deixar un periode de dies sense treball als obrers fins que aquests, mancats de tot recurs, tenen d'acudir al Govern en súplica de que se'ls doni un mitjà de treball per a poder viure.

Es característic d'Espanya, i mólt poques corporacions s'han salvat encara avui d'aquest rutinarisme, de començar les coses i no acabar-les mai. En la confecció dels pressupostus anyals es veuen consignades sempre quantitats per a la continuació d'obres que fa anys son ja començades i que moltes de elles, quan se les vol tirar endavant, ja cauen en runes, faltades d'aquell fonament indispensable a tota obra.

La canalització del Manzanares no sabem fins a quin punt está terminat, però temem que passaràn encara alguns anys fins que poguem veure acabades aquelles obres o sembla que aquestes es destinin a conjurar conflictes quan se'n presenten, per què això hi ha sempre manera de donar satisfacció als obrers encara que sigui momentania.

Els obrers faltats de feina demanaren també al president del Govern que aquest concedeixi els quatre milions de pessetes que té acordats amb destí a les obres de pavimentació de Madrid. Aquesta consignació, encara que no votades per les Cambres, podria ésser inclosa, entenen els visitants, en el projecte d'autoritzacions que com ja era de preveure será la tapadora de tots els mals.

Aquest fet ens mostra una cosa i és la de que l'Ajuntament de Madrid que troba sempre més recursos que'ls demés d'Espanya no pot donar treball als obrers per a obres públiques i tan necessaries per a aquella ciutat. Després es desconfiará de la situació financiera del nostre Ajuntament, que deixant apart els vicis de que pugui patir en la seva manera d'ésser i els quals no poden ésser resolts momentaniament, passa per una fonda crisi financiera, però que malgrat això no se ha trobat amb el cas que's troba l'Ajuntament de Madrid, de no poder emplear els obrers sense feina. L'Ajuntament de Barcelona no és cap mina d'or, però tampoc és una corporació morta que no pugui afrontar la resolució d'importants problemes amb els séus propis recursos. A Madrid, en canvi, es veu que'ls va mólt bé això de deixar-se absorbir per la tutela de l'Estat, per què si bé això li nega independencia, li proporciona també recursos mólt estimables.

La Mesopotamia

(Acabament)

Al punt de vista de la navigació, el Tigris i l'Eufrates no rendeixen els serveis que podríen prestar, degut a la falta de preparació necessaria. Mentrestant, tot esperant el ferrocarril, el Tigris és la gran vía de comunicació de la Mesopotamia. Més abondant, més llarc i més profond que l'Eufrates, ofereix facilitats molt més grans. Entre Bagdad i el mar, alguns treballs han estat fets i el riu és recorregut per vaixells a vapor i barques que descendeixen arrastrades per la corrent i pujen per la sirga. Eu amunt de Bagdad i sobre el Eufrates la navegació ha restat més primitiva.

La Mesopotamia será ben aviat atravessada en tota sa llargada per un ferrocarril que la posará en relació directa amb Constantinobla. Es el famós ferrocarril de Bagdad, el gran somni alemany, que devía permetre-li dominar tota aquesta regió. El ferrocarril no está encara acabat. Però la part que resta a construir no troba pas grans obstacles.

Després d'haver atravessat—per mitjá de treballs d'art que han exigit grossos dispendis i molt de temps—les serres de Taurus i de l'Anti-Taurus, el ferrocarril troba l'Eufrates a Ejerablous, travessa tota la Mesopotamia i troba el Tigris a Mossul. De Mossul, segueix la vora dreta del riu fins a Bagdad. Actualment les locomotores circulen fins a Ras-el-Aür, a 200 kilòmetres de l'Eufrates. Però la construcció ha estat terminada entre Mossul i Bagdad i molts troços están ja en explotació entre aquestes dugues ciutats.

La capital de Mesopotamia és Bagdad. La posició d'aquesta ciutat es remarcable. No és mes que a 57 kilòmetres de Felondja, sobre l'Eufrates, on convergeixen les rutes que venen d'Alep i de Damasc. S'alça sobre les dugues vores del Tigris al punt de contacte entre la navegació a vapor de la part baixa del riu. Ella és també al punt d'arribada de les grans rutes de peregrins, car els grans santuaris venerats pels persaas, Kerbela i Nedjed, es troben en aquesta regió. Més de 300.000 peregrins, vinguts de Persia, del Cáucas i de la India, visiten cada any Kerbela, on está enterrat Hussein, el fill petit del Profeta, heroi de mantes llegendes que els persans admiren amb veneració principal.

Bagdad és una de les ciutats més célebres de l'Assia musulmana i del món enter. Fou fundada a l'any 764 de la nostra era pel califa Abou-el-Mauseur. L'emplaçament fou admirablement escullit. Els successors d'El Mansour embelliren la ciutat i construiren jardins que'ls contes alarbs de les Mil i una nits han fet célebres. Bagdad aconseguí el apogueu de la seva explendor baix el califa Haroun-al-Pashid, contemporani de Carlemany. Comptava allavors, diuen, 800 mil habitants. La decadencia va començar amb les invasions mongoles. La conquesta turca, després la mala administració otomana, varen arruinar la Mesopotamia i feren perdre a la seva capital la seva prosperitat d'antany.

Però encara que mólt decaiguda de la seva antiga esplendor, encara que ella no ocupi més que una part del recinte dels califes, Bagdad compta encara 200.000 habitants entre alarbs, turcs, perses, jueus i armenis. Un pont de barques comunica les dugues vores del Tigris, del qual els séus avores, plantats de móltes palmeres, són d'un bell aspecte.

Però l'interior de la ciutat moderna no respón en rès al prestigi que'ls contes alarbs han expandit. No queda quasi bé rès dels séus antics monuments. Els turcs ho han destruit tot. Les construccions totes són amb rejoles (com a Babilonia i a Ctesiphon) car la pedra manca en el país. La ciutat no ofereix, excepte la vorada del riu, més que un laberinte de carrers estrets i bruts. Hi ha no obstant mólts jardinets i les cases són més agradables a l'interior que a fóra. Són construides sobre el mateix model i tenen totes una terrassa a la coberta, un pati i dugues habitacions subterránies. El pati és propi i ben rentat; les habitacions subterránies, installades en les coves, a 6 o 7 metres de profonditat, serveixen de refugi, a l'istiu, al moment de la forta calor, puix fa mólta calor a Bagdad, arribant el termòmetre a marcar 47 graus durant el dia. Però les nits són fresques, i encara el sol no és post que's puja dalt de les terrasses on es sopa i on se passa agradablement la nit.

Les fortes calors d'istiu no exclueixen pas el fret a l'hivern. Bagad, oasis en mig del desert, té el clima excessiu de tots els paisos anàlegs. La neu, encara que rara, no és pas inconeguda.

Els cultius són limitats a les regions regades. Es fan en tota la Mesopotamia inferior a l'ombra de les palmeres. Es cultiven els fruits, els cereals, el cotó, l'arroç, etc.

La ruda administració dels turcs, llur incuria, llur incapacitat d'assegurar la seguretat dels habitants contra les incursions dels pobles veins, han tingut per conseqüencia l'abandó i el despoblament de la Mesopotamia.

En les ciutats la població és mólt mesclada. En els camps, els alarbs dominen en tota la regió baixa i en la zona deserta. En la vora esquerra del Tigris habiten els kurdes. Els alarbs de la Mesopotamia viuen en tribus. Cada una té el séu dreik, quasi per complet independent. En les ciutats, l'autoritat turca és més nominal que real. Moltes d'aquestes tribus són nòmades, i entre elles es recruten facilment bandes que roben el país per lo qual s'entenen sovintment amb els funcionaris turcs.

La Mesopotamia retrobará aviat la seva antiga prosperitat no estàn més a les mans del jou turc.

Però no pot reneixer si no s'utilitzen les aigües que's perden avui sense emplear-les, en el golf pèrsic, i si no s'instala una bona guarda que donará al paisà sedentari la seguretat que no coneix des de que'ls turcs ocupen el país.

La miseria, mala consellera

No se sab encara ben bé del cert què és lo que va passar, el dimarts al vespre, al Centre de socors que ténen instal·lat al carrer de Pelai els «hèroes» de Bèlgica i Sèrbia. L'encarregat fou agredit per un súbdit d'En Guillerm, que li dispará quatre trets de revolver; però, respecte les causes de l'agressió regna un significatiu mutisme. I, no obstant, és de creure que un home no atenta a gratcient contra la vida d'un altri, i més si aquest és de la mateixa corda.

Quins poderosos motius devíen impulsar a aqueix «boche», ens preguntem nosaltres i es pregunta tothom? Nosaltres, ens diem, com tothom, que sempre i a tot arreu la miseria condueix a la desesperació i a les resolucions extremes, i que la fam és mala consellera. I els qui contemplem la vida migrada, llastimosa i pobre que porten mólts alemanys a Barcelona i veiem, en canvi, el luxe de què fan ostentació mólts d'altres i els diners que pròdigament es llencen per a corrompre consciencies, no'ns extranyem poc ni gaire dels trets que sonaren al carrer de Pelai i que, a ben segur, trobarán ressò més d'una vegada.

El nou ministeri francés

En aquests moments de renovació política de la França, és interessant remarcar les característiques representatives dels elements que'l composen per a fixar aproximadament la valua dels mateixos i la significació i abanç del treball que poden dur a terme en les hores d'angoixa decissiva per a la patria que sent ja les frisances supremes de la victoria.

La crisi francesa no ho ha sigut sortosament d'ideals ni de fondes reformes de substancia; el canvi de noms, no significará virtualment un canvi de táctica ni de procediments polítics o bélics. En Ribot s'inspirará en el mateix trascendental patriotisme de En Briand. Potser algunes qüestions de detall serán modificades; de segur, la simplificació tant necessaria per a l'intensitat de treball, vindrá a suplir l'enfarfec dels vells programes polítics i parlamentaris. Una major cohessió de les forces nacionals, durá l'unitat precisa que donará vigoria a les decissions ministerials, i més puixansa a l'acció combinada de tots els elements patriòtics davant de l'enemic irreductible.

Vegis en quina remarcable ponderació, les forces polítiques se reparteixen el poder en la salvació d'aquesta crissi.

El grupu republicà socialista está representat per Violette (aprovisionament); Pamlevé (Guerra); Viviani (Justicia). Socialistes unificats: Albert Thomàs (Armament). Radicals i radicals socialistes: Malvy (Governació). Esquerra radical: Desplás (Foment); Clementel (Comerç); F. David (Agricultura). Esquerra democràtica: Thiervy (Hisenda). Republicana d'esquerra: Maginot (Colonies):

La subsecretaría de Transports anirá a càrreg de Mr. Claveille; la de Municions la desempenyará Mr. Loucheur, René Besnard; la de Guerra, Jodart la del servei d'higiene, tal com abans de la crisi; passant a la subsecretaría d'Estat i d'Aeronàutica Mr. Daniel Vincent.

Per les impresions rebudes fins ara aquest gabinet arriba al poder amb l'absoluta confiança de tota la nació. Si bé haguera sigut preferible per l'unitat de comanament polític financier i militar de la França, això com per la de relació amb els séus aliats, que els homes de l'altre ministeri haguessin sigut compatibles enterament amb la realitat de la vida nacional, no és per çò mólt de doldre aquesta crisi, si els nous governants bó i seguint lo mólt de bò que el ministeri Briand havía dut a terme sab aprofitar les circumstancies favorables que'ls han investit, intensificant més i més l'acció decissiva del país cap al camí de la lliberació que ha de salvar a la França i ennoblir a l'Humanitat.

Anants i vinents

Ha retornat de la Cort el cònsol de Serbia en aquesta plaça don Alexandre de Lacour.

En l'exprés d'anit marxaren cap a Madrid el fill de don Antoni Maura don Honori Maura i Gamazo, i el quefe del personal del ministeri de Gracia i Justicia don Felip Almech.

NO PATEIXIN TOS

Prenguin la renomenada PASTA PECTORAL del Dr. ANDREU. Es demulcent, espectorant i calmant. A les primeres pastilles se sent una gran milloria i moltes vegades desapareix la tos a l'acabar la primera capsa. DEMANEU-LES EN TOTES LES FARMACIES.

ECOS

PARLEM del temps. Una vegada més hem de competir amb els germanòfils d'«El Día Gráfico». Però també hem de fer constar la nostra protesta contra el temps.

Ahir parlárem de les noves toaletes femenines de la gent que va en els imperials, aprofitant la dolçor del temps i aquest ens ha fet quedar malament. Els abrics han tingut de sortir altra vegada de l'armari. La pluja ha caigut sobre la ciutat i les muntanyes s'han coronat de neu. Els barcelonins ahir varen anar a Les Planes a veure la neu, aquesta neu desagrahida que sols s'ha enrecordat enguany dels pagesos i que com una pageseta empagahida no ha gosat entrar en la Ciutat, per a desesper d'ecoistes, d'esculptors espontanis i de fotografs.

Madamisella Primavera, la doncella més gentil de la banda de Mimosa, de Rosa, de Violeta, ens ha volgut saludar amb una trapacería, posant-se una perruca blanca i amagant els ulls claríssims rera'ls binocles negres d'una seva tía reganyosa...

* * *

A Madrid ha fracassat una estrena dels germans Quintero. El fracás ha estat sorollós, per més que part de la premsa tracti d'encobrir-lo. «La casa de enfrente» que així es titula la nova producció quinteriana no ha passat fredament. Rès d'això: ha sigut patejada.

Aquesta institució del «pateo» és una de les més pures institucions madrilenyes. El «pateo» és a Madrid una cosa organitzada, la festa preferida. Quan una obra és patejable la demanda de localitats augmenta. No's cregui perquè'ls patejadors són gent del poble. El patejador és sempre el clàssic «señorito» madrileny, que diu «pachasco!...», i «a ver si va a poderse...!». El «señorito» té tots els vicis del xulo sense oferir tant sols els valors pintorescos d'aquest.

A Madrid el públic va al teatre a demanar «Polka Perez!» o a patejar. En canvi als braus el madrileny conserva una inmutable serietat. Hi ha un periòdic «El Toreo» que és la gazeta de la flamenquería, que ressenya les corrides amb el mateix istil del «Bruci» i publica quadros estadístics en els que són registrats municiosament els passes de muleta que va donar el «Zapatillo» a un «jabonero» del «Duque» el tretze de septembre de 1887, per exemple..... I s'organitzen exposicions taurines retrospectives...

* * *

UNA anècdota. No és d'actualitat l'anècdota, però és d'aquelles que mereixen ésser contades en tot temps. Consti que rasponem en absolut de la seva regurosa autenticitat.

El Duc de Solferino, com a capitalista i com a representant de la pura noblesa de la sang, fou, com tothom recorda, nomenat membre del Comitè de la Exposició d'Industries elèctriques. No és home de grans discursos el bon Duc i el séu paper a les sessions del Comitè, a les quals assistía sempre puntualment, no era altre que'l d'oient. En Lerroux, En Cambó... proposaven iniciatives. El Duc si no pesava figues, poc se'n faltava...

Un dia es tractá del viatge d'alguns elements del Comitè a Sevilla, per a veure'l Rei... Se traçaren plans, s'acordaren els més mínims detalls del viatge que devíen empendre si la memoria no'ns és infidel En Lerroux, En Cambó i En Junoy... Quan la sessió estava a punt de cloure's una veu demana: «Si em permeten senyors...» La veu era la del Duc de Solferino, que trencava per primera vegada el séu habitual silenci... «...Es sols una observació, una idea...» Silenci general. «Digui, digui» general. El Duc de Solferino tenía una idea... «Si van a Sevilla no's descuidin de visitar la Giralda... Es un monument artístic interessantíssim...»

Ho repetim. L'anècdota és rigurosament històrica.

El banquet a En Guimerà

Es recorda a totes les persones que tenen encarregats tikes per al dinar que en honor a l'eximi dramaturg Angel Guimerá i en celebració del seu darrer èxit «Jesús que torna» s'ha de celebrar el diumenge dia 25 a la una en punt de la tarda en el Gran Restaurant del Parc es serveixin passar a recollir-los durant tot el divendres día 23 doncs passat aquest dia quedará tancada l'inscripció.

El banquet començará puntualment a l'hora anunciada ja que degut a assistir-hi tots els actors de la Companyía de Novetats tindrá d'acabar-se a hora oportuna per a la funció de la tarda.

Llocs de venda de tikets:

Atenèu Barcelonf; Foment del Teatre Catalá, Boters, 16, primer; Teatre de Novetats i Llibreríes: Antoni Lopez, Rambla Centre; Verdaguer Puig, Plaça Nova; Bonavía i Durán, carrer Boquería.

Conferencia d'En Melgar

Anit s'inaugurá el local de la Societat de Amics de França, domiciliada en la Ronda de Sant Pere, 13, pral., amb una conferencia que don Francisco Melgar, antic secretari de don Carles de Borbon, doná sobre el tema «La gran víctima». Per les declaracions fetes per l'il·lustre conferenciant i pel nombre i la calitat de distingides persones que assistiren a la conferencia, aquesta revestí gran importancia.

Després de desenrotllar l'idea de que'l partit carlista, desorientat per la funesta i pérfida direcció donada pels séus quefes, en contradicció amb els desigs i les órdres donades per don Jaume, és una de les grans víctimes de la guerra, proba que'l marquès de Cerralbo ha enganyat als carlistes, poguent haver rebut ordres relatives a l'imposició d'una política germanòfila.

La prova de sa mala fe consta en una correspondencia del Príncep, de la que resulta que don Jaume no ha ordenat mai el folleto «En Desagravio», sinó que, pel contrari, reproba la campanya germanòfila de la premsa carlista, a la que acusa de mentir descaradament inventant documents séus que no han existit mai, frasses que no ha pronunciat, idees que són oposades a les seves.

Per qué no protesta don Jaume? Perqué, respón En Melgar, cansat d'envíar cartes que es fingeix no rebre, ha renunciat a una correspondencia inútil, peró, afegeix el conferenciant, jo posseeixo una carta de don Jaume que m'autoritza, i encare m'ordena, a preguntar al marquès de Cerralbo si ignora les falsetats i mentides (sic) publicades per «El Correo Español», i si les coneix perqué no les desmenteix i castiga. «Aquesta carta la porto sobre meu—diu—i l'ensenyaré de bon grat als qui la vulguin coneixer, no sols perqué prova l'ilimitada confiança que en mí deposita el meu il·lustre quefe, sinó per lo molt que honra al que l'ha escrit.»

Passant després a les incitacions a la guerra civil, predicada a instigació dels agents d'Alemanya, Melgar proclama tot l'horror que inspiraría a don Jaume aquesta criminal aventura, i estimatitza aquestes intrigues quin únic objecte es enturbiar les relacions regulars entre Espanya i França.

Acaba declarant que'l marquès de Cerralbo estaría ben inspirat adelantant-se amb la dimissió a la distitució que li espera el dia en que don Jaume, entussiasmat com ell, assisteixi a París al magnífic desfilament de les tropes aliades victorioses. «Dimissió—afegeix—que hauría d'anar acompanyada amb sa renuncia al càrreg de membre de l'Institut de França, al que no pot continuar pertenexent, decorosament, un home que está al front dels servidors d'Alemanya a Espanya.

Grans aplaudiments aculliren els paragrafs principals del discurs tan notable de l'il·lustre conferenciant, especialment els últims amb que doná fi la conferencia destinada a tindre profondes conseqüencies en la sina del partit carlista.

El Dipòsit Comercial

Ahir a la tarda es va reunir la Comissió Consistorial junt amb els representants de les Entitats económiques que formen part del Consorci creat pel R. D. del Depòsit Comercial per a continuar l'exámen de l'Estatut perque es regirá dit Consorci.

En la Comissió s'ha recordat que després de presa per l'Ajuntament l'iniciativa d'invitar a les demés entitats per a la constitució del Consorci tingué que procedir-se a la redacció de l'Estatut treball delicat que ha exigit detinguts estudis per a proveure les necessitats a que el nou organisme haurá d'atendre i que aquest Estatut examinat primer pels representants de l'Ajuntament i després per les Societats Econòmiques ha motivat varies reunions per a coordinar els respectius punts de vista dels diferents elements que han de formar el Consorci.

A fi de que l'opinió no's desvii s'ha acordat en la reunió significar que després de aprovat l'Estatut haurá de sotmetre's a la sanció de l'Ajuntament elevant després a l'aprobació del Ministeri d'Hisenda, conseguida la qual haurá de procedir-se a l'elecció del representant de les societats obreres per a la constitució definitiva del Consorci i una volta aquest constituit deurá estudiar el projecte de depòsit, la seva implantació i el séu funcionament per a sol·licitar la concesió del mateix, tot lo que exigeix un llarg plaç de preparació ja previst en el mateix R. D. que va crear la nova entitat.

AJUNTAMENT

La sessió d'ahir

A les sis i cinc minuts de la tarda, l'alcalde senyor marquès d'Olèrdola declara oberta la sessió de segona convocatoria.

Es llegida i aprobada l'acta de la sessió anterior.

DESPATX OFICIAL

En ell figuren les següents comunicacions:

Informe de la Comissió d'Hisenda senyalant el capítol 11, article únic del vigent pressupost per a aplicar la quantitat de 500 pessetes que aprobá el Excelentíssim Ajuntament en sessió del dia 8 del corrent per a atendre als gastos motivats per la visita an aquesta ciutat d'una representació del Ajuntament de Medina del Camp. Aprobat.

Ofici de l'Excelentíssim senyor Governador civil de la provincia trasliadant en aquet Ajuntament la resolució de la Direcció General d'Obres públiques de data 22 de febrer últim, per la qual es desestima la petició formulada per aquesta Corporació municipal de que s'elevi a quatre, el nombre de representants de la mateixa en la Junta d'Obres del Port d'aquesta capital. Es va acordar l'enterat amb disgust.

Idem de la Lliga de Corredors i representants del comerç a l'Ajuntament el donatiu de llibres fet a dita entitat en sessió del dia 8 del corrent. Enterat.

El Dipòsit Comercial

El senyor DURAN referint-se a la comunicació del Ministeri de Foment que figura en el despatx oficial en la qual es nega a donar satisfacció a la petició feta per l'Ajuntament de tenir quatre representants en la Junta de Obres del Port, diu que les raons que es donen en aquesta comunicació per a no atendre la petició de l'Ajuntament no el convencen, principalment pel que es refereix a la consideració que en ella es fa de que no havent-hi més que un representant de l'Ajuntament hi haurá sempre més unitat (?) de criteri que no pas havent-n'hi quatre. També diu la comunicació que l'Ajuntament és deutor de la Junta d'Obres del Port i això diu el senyor Durán que no ho sab veure.

Es fa eco també el senyor Durán de la resistencia que té la Junta en comparèixer a la Comissió encarregada de la formació del consorci del Dipòsit Comercial al·legant que per assistir-hi necessita permís del Ministeri de Foment.

Aquesta ressistencia l'atribueix el senyor Durán a que hi han elements de la Junta de Obres del Port contraris a l'establiment del Dipósit Comercial.

Es dol de la conducta del Ministeri de Foment en la qüestió de negar l'ampliació de representants de l'Ajuntament i de que sigui aquest mateix Ministeri el que fent ja quatre mesos que té enviada la demanda de permís feta per la Junta d'Obres del Port per a assistir a la Comissió encarregada de formular el consorci del Dipòsit Comercial.

Acaba proposant al Consistori que acordi veure amb disgust la comunicació enviada pel Ministeri de Foment.

El senyor MARTI VENTOSA, vocal de la Junta del Port, en representació de l'Ajuntament, explica el que va succeir en la darrera sessió que va cel·lebrar la Junta en la qual el president de la mateixa va impedir el que es tractés de la qüestió del consorci del Dipòsit Comercial i que per aquest motiu no va poguer exposar el criteri de l'Ajuntament sobre aquest assumpte i que no se li va permetre fer vot particular.

El senyor ROCHA diu al senyor Marti Ventosa que ell no té d'exposar en la Junta el criteri de l'Ajuntament perquè aquest no se'l consulta sinó que'l senyor Marti Ventosa va allí en representació de l'Ajuntament. Li estranya que al senyor Marti Ventosa no se li permetés fer un vot particular puix no sab amb quines raons es podíen apoiar per a impedir-ho.

Respecte del que ha manifestat el senyor Duran i Ventosa referent a la negligencia del Ministeri de Foment creu el senyor Rocha que la culpa de que la Junta d'Obres del Port no assisteixi a la Comissió encarregada de formular el consorci del Dipòsit Comercial, és deguda a la tardança que han tolerat els representants a la mateixa, afectes a la Lliga i no al Ministeri de Foment com diu el senyor Durán.

El senyor VILA MARIEGES diu que si a la Junta d'Obres del Port hi han elements contraris a la formació del Dipósit Comercial i que per això no s'ha demanat abans l'autorització, la responsabilitat del fet cau tota damunt del president de la Junta i dels vocals d'ella que han consentit aquesta demora.

En quant al que ha dit el senyor Durán i Ventosa de que feia quatre mesos que la Junta d'Obres del Port havia enviat sol·licitut de permís per a assistir a la Comissió encarregada de formular el Consorci del Dipòsit Comercial, diu el senyor Vila Marieges que en la reunió que va celebrar abans d'ahir la esmentada Comissió es va dir que si el Ministre de Foment no havia contestat donant el permís per a assistir-hi la Junta d'Obres del Port era per què es trobava a Sevilla, però que quan arribés a Madrid, abans de les quarantavuit hores hauría contestat la comunicació que va dirigir-li la Junta d'Obres del Port no fa quatre mesos sino vuit dies.

El que vol el senyor Durán—afegeix el senyor Vila Marieges—és que fa quatre mesos que'l president de la Junta d'Obres del Port va enviar una sol·licitut demanant el permís per a assistir a la Comissió del Dipòsit Comercial, però això ho va fer el president pel séu compte sense que oficialment en tingués coneixement i com que aquí ens hem d'atendre als fets oficials resulta que sols fa vuit dies que la Junta d'Obres del Port va enviar la comunicació al Ministre de Foment demanant el permís.

Acabat el debat s'acorda que l'Ajuntament ha vist amb disgust la comunicació enviada pel Ministre de Foment oposant-se a la petició que li havia fet d'augmentar el número de representants de la Junta d'Obres del Port.

Proposicions

En virtut de la proposició que's va aprovar en la passada sessió en les sessions successives que celebri el Consistori destinará mitja hora a mocions, preguntes i interpel·lacions abans de donar-se compte dels dictamens de l'ordre del dia de damunt la taula i del despatx ordinari.

A proposta del senyor Durán i Ventosa s'acorda que en aquesta mitja hora s'hi inclogui la lectura de les proposicions.

El tránzit rodat en Setmana Santa

Es dóna compte d'una proposició firmada pels senyors Ulled, Colominas Maseras, Figueroa, Gardó i Polo: Que en atenció a que'l paragraf primer de l'article 24 de les ordenances municipals és incompatible amb les exigencies del tráfec en una ciutat moderna, a que son compliment ha de causar greu detriment als ciutadans que no poden prescindir de l'ús dels mitjans moderns de circulació; i a que, per altra part el compliment de tan anácrònics acords, presos en una època en que l'esperit lliberal no influía encara en el govern de la ciutat, constituiría una mostra d'intolerancia i un agravi als sentiments de la gran majoría dels barcelonins, se suspenguin sa aplicació durant els pròxims dies 5 i 6 d'abril.

Firmada pels senyors Gardó, Callén, Ulled i Colominas Maseras fou presentada una adició a la indicada proposició interessant: que es proposi per la Comissió corresponent la supressió dels articles de les vigents Ordenances municipals que han caigut en desús, per als anys següents.

El senyor Ulled defensa la proposició apoiant-se en el fet de que és ja ridícol en els nostres temps que's vulguin fer complir antigues costums en contra del pensar de la majoría dels ciutadans de Barcelona.

El senyor Soler i Roig combat la proposició.

El senyor GARDO es lamenta de que cada any s'hagi d'anar a aquestes discussions per virtut de l'intolerancia dels catòlics i per a lograr que no se'n parli més presenta una adició a la proposició que's discuteix demanant que's reformin les ordenances municipals en lo que fa referencia a la sospensió del tránsit rodat pels dies de setmana santa.

El senyor BOFILL referint-se a l'adició que s'ha presentat a la proposició diu que'ls firmants haurien de mencionar els articles sobre els quals s'hagin de fer modificacions per què la Comissió de Governació les estudiés.

Intervé el senyor CALLEN qui diu que no solament es refereix pels articles referents a la setmana santa l'adició presentada sinó per mólts articles que per virtut d'altres acords presos per l'Ajuntament no tenen ja eficacia.

Rectifica el senyor BOFILL i MATAS dient que és aquest un moment inoportú l'anar a la reforma de les ordenances.

Com que'l debat s'allarga es prorroga el periode de temps destinat a mocions, preguntes, interpel·lacions, i proposicions.

El senyor DURAN I VENTOSA está conforme en anar a la reforma de les ordenances municipals però entén que no és moment oportú.

Rectifica el senyor GARDO i en votació nominal és rebutjada la proposició per 23 contra 21.

La venda del teatre Principal

El senyor FORTUNY, representant de la Ajuntament en la Junta administrativa del Hospital de la Santa Creu, ocupant-se de la campanya que's fa sobre la vende del teatre Principal, diu que no és veritat que la Junta hagi venut encara el teatre.

Diu que'l mateix que va passar quan l'enderrocament del teatre Líric i de la venda de l'armería Estruch i de la venda també d'algunes col·leccions artístiques, s'ha protestat de que l'Ajuntament hagués deixat escapar-se de les seves mans aquelles ocasions.

Explica també que malgrat el que ningú pogués impedir la venda del teatre per part de la Junta, no obstant aquesta s'ha sacrificat per llarc temps deixant-se passar moltes proposicions de compra. La Junta ha perdut 3.000 pessetes mesals d'arrendament des de que'l teatre es va cremar.

Relata alguns fets des de que va ocorrer l'incendi del teatre Principal que fou el dia 3 de novembre de l'any 1915. El dia 3 de desembre del mateix any és va reunir la Junta de l'Hospital i va acordar vendre el teatre Principal.

El día 21 d'octubre va tenir llòc a l'Ajuntament una reunió que va presidir el senyor Duràn i Ventosa que era allavors alcalde accidental. Aquest va donar compte de l'acord de la Comissió de Cultura segons el qual es proposava que l'Ajuntament compraria el teatre per la quantitat de 850.000 pessetes que es devien pagar amb titols de l'Ajuntament al quatre i mig per cent.

Després d'aquesta reunió les Comissions de Cultura i Reforma varen tractar de la qüestió i desseguida varen sorgir en elles dos criteris diferents. Uns eren favorables a la compra del Teatre Principal i altres eren favorables a que es construís un teatre Municipal destinat al Teatro Catalá en un solar de la Reforma.

En virtut d'aquesta discrepancia es va acordar no comprar el Teatre Principal i així es va fer saber a la Junta de l'Hospital que quedave lliure per a vendre el teatre.

No se—afegeix el senyor Fortuny—el per què s'atacat als regidors que formen part de la Junta de l'Hospital per la seva gestió en la venda del Teatre Principal quan s'ha respectat el criteri adoptat per la representació catòlica.

Diu que l'Hospital de la Santa Creu no té diners per a anar a la construcció del Teatre, i forçosament havía d'anar a la venda del mateix. La campanya de la premsa creu el senyor Portuny que havía d'anar encaminada a que l'Ajuntament comprés el teatre o obrir una suscripció i mirar si es recullíen les pessetes necessaries per a comprar-lo.

Declara que ell ha fet tot el que ha pogut per a lograr que l'Ajuntament comprés el teatre, i per tant entén que no mereix censures la seva actuació a la Junta de l'Hospital.

El senyor ROCHA, que fa quinze díes que ha près posessió del càrrec de vei a la Junta de l'Hospital, per qual càrrec havía estat nomenat per l'Ajuntament, diu que el dia abans de pèndre possessió va rebre una carta del senyor Vidal i Valls en la qual li deia que estava fet el conveni de venda del Teatre Principal i que sols faltava redactar la minuta de la escriptura. Diu que aquesta minuta no ha estat presentada encara als individuus que formen part de la Junta, però el fet és de que encara que sigui de paraula, el conveni de venda está llest. Afegeix que les condicions de venda son bones per l'Hospital puix si el Ajuntament en donava 850 mil pessetes, els compradors d'ara en donen un milió de pessetes.

El senyor DURAN I VENTOSA diu que la relació que ha fet el senyor Fortuny sobre la venda a l'Ajuntament del Teatre Principal és certa. Explica els dos criteris de la comissió Cultura i Reforma i diu que per virtut d'ells la comissió de Cultura no va poder donar contesta satisfactoria a la Junta de l'Hospital. Afegeix el senyor Duràn i Ventosa que'n aquella època l'Ajuntament tampoc podía comprar el Teatre perquè no tenía diners.

En quant al punt de si es farà o no teatre Municipal diu que és provable que dins de tres setmanes es presentarà al Consistori un dictamen de la Comissió de Cultura proposant la construcció d'un teatre Municipal destinat al Teatre Català.

Entén el senyor Duràn que la Junta del Hospital no deu tenir ressentiments per la conducta de les comissions de Cultura i Reforma de l'Ajuntament.

Rectifica el senyor Fortuny i diu que ha fet tot quant ha pogut perquè l'Ajuntament comprés el Teatre Principal.

El senyor VILA MARIEGES s'adhereix a les manifestacions fetes pel senyor Duràn i diu que'ls senyors Fortuny i demés individus de la Junta de l'Hospital han fet quant han pogut per la compra del Teatre Principal per part de l'Ajuntament de Barcelona.

Acaba el senyor Vila Marieges fent el preg de que la venda del Teatre Principal sigui feta en condicions que's respectin les tradicions i la fatxada del Teatre.

Rectifica el senyor ROCHA i es dona per acabat el debat.

L'organització dels Mercats

El senyor ROVIRA explana una interpel·lació sobre de la mala organització dels mercats. Diu que'ls amos dels mateixos són els directors i que contra ells no hi poden rès l'alcalde, els tinents d'alcalde i els regidors. Explica nombroses imposicions que fan els que tenen llocs de mercat que venen en ells articles pels quals están autoritzats. Diu que això ho sab per visites que ha fet als mercats.

Critica l'actuació de l'alcalde en aquesta qüestió dolent-se de que no hagi secundat les seves iniciatives que s'encaminaven a acabar amb aquests abusos.

L'ALCALDE, senyor marquès d'Olérdola, diu que la qüestió de la organització dels mercats ha donat i dóna lloc a disgustos per què és una qüestió mólt delicada i difícil a resoldre.

Diu que'l senyor Rovira és home tan gelós de les seves facultats que alguna vegada s'excedeix dels séus límits entre les facultats com a president accidental de la Comissió d'Hisenda i els tinents d'alcalde. Això no vol dir —afegeix—que alguns regidors amics séus no tinguin inconvenient en cedir-li les seves facultats, cosa que he fet jo alguna vegada també.

El senyor ROVIRA: Mai.

El senyor LLOPIS: Be prou que se les prèn.

L'ALCALDE: El senyor Rovira alguna vegada m'ha demanat que donés compliment a algún acord séu i jo per deferencia l'he complimentat sense vacilar. Tot això demostra que jo no tinc animositat contra el senyor Rovira, sinó que'l que passa amb la qüestió dels mercats és tan delicat que el mateix senyor Rovira ha dit que'l resoldre-la és cosa de gegant.

Diu que'l senyor Rovira ha sofert una equivocació pel que's refereix a la manera de donar solució a les infraccions que's cometen als mercats, per que jo no puc autoritzar—afegeix—que a alguns es posi càstic i a altres no, ja que d'aquesta manera, contra el que diu el senyor Rovira no s'aniría a la solució del problema.

Es refereix l'alcalde a una comunicació que'l senyor Rovira va enviar als directors dels mercats demanant-los una relació de tots aquells llòcs que infringíen les ordenances municipals i en virtut d'aquella comunicació de caràcter general, que jo alabo per aquest caràcter, de pocs dies tenía relació detallada de tots els llòcs els quals eren 301.

Un cop el senyor Rovira va tenir aquesta relació va enviar-me una altra comunicació que no vaig contestar perquè hauría hagut de fer-ho en els termes que ho faré ara. Aquesta comunicació anava dirigida als directors dels mercats i fou traslladada a l'alcaldía i als tinents d'alcalde, en la qual es demanava que's donés compliment a una disposició del pssident d'Hisenda.

(Llegeix la comunicació amb la qual es pot apreciar que'l senyor Rovira es creu l'amo del Consistori no havent-hi per ell alcalde ni rès.)

Diu que'l senyor Rovira no está en situació per a poder donar aquestes ordres sinó que a quí perteneix això és a l'alcalde i als tinents d'alcalde. Si d'aquella ordre que donava n'hagués donat compte a ells tal vegada hauría conseguit el resultat que desitjava. Però el que voléa fer el senyor Rovira no ho pot fer, puerquè ho prohibeix la llei Municipal i davant d'això jo no podía fer altra cosa que complir la llei i defensar les atribucions del funcionaris.

El senyor Rovira—afegeix—va enviarme altres comunicacions i en una d'elles em demanava que se sospengués el funcionament d'algunes taules que infringíen el reglament. Jo no podía autoritzar aquesta ordre que és una excepció i no de caràcter general. Aquesta comunicació va motivar el que dictés una providencia de caràcter general en la qual es prohibía que'ls venedors dels mercats venguessin en els séus llòcs altres artícles pels que están autoritzats.

Diu que no es pot apreciar si les infraccions tenen caràcter diferent i per això jo entenc prudent no apreciar-ho així. Si l'Ajuntament ho disposa aixís allavors podré atendre els desitjos del senyor Rovira.

Dona lectura a la nota oficiosa que varem publicar fa alguns dies i pregunta: Què diu aquesta nota? Que se sospenen les ordres parcials del senyor Rovira i es posen en vigor les generals.

Això no costa rès d'entendre-ho i m'estranya que'l senyor Rovira m'interpeli per coses que no puc fer i això sembla demostrar que l'Ajuntament no té altres problemes de que ocupar-se que d'aqestes petites qüestions de competencia.

Acaba dient l'alcalde que'l senyor Rovira és actiu president de la Comissió d'Hisenda però que li recomana que no es fiqui amb atribucions que no perteneixin més que als tinents d'alcalde. Soc quefe de l'administració municipal i tinc que vetllar pels drets de cada hú i per tant no puc permetre que donin ordres aquells que no están autoritzats per fer-ho. Per tant m'atinc integrament amb l'ordre que vaig donar dies enrera disposant que en els llòcs de mercats no es venguessin altres artícles que pels que están autoritzats.

Rectifica el senyor Rovira i ataca duramen l'alcalde culpant-lo d'haver comés alguns abusos d'autoritat.

Replica l'alcalde exigint del senyor Rovira explicacions de les seves paraules.

El senyor ROVIRA cita algún cas per a justificar l'abus d'autoritat.

L'ALCALDE li contesta que tots es coneixen al Consistori i que aquests abusos d'autoritat que'l senyor Rovira atribueix pel trasllat d'alguns funcionaris, diu que no vol portar els expedients demostratius d'abusos del senyor Rovira que entranyen molta més gravetat que'l simple trasllat d'alguns funcionaris, cosa que ha fet també el senyor Rovira.

Cregui el senyor Rovira—afegeix l'alcalde—que no marxant per aquest camí li faig un servei de gran amic.

El senyor ROVIRA torna a rectificar i demana que l'alcaldía doni compliment a les infraccions que s'han comés de fa pocs dies.

El senyor ROCHA diu que'l senyor Rovira pateix d'abus d'autoritat.

Afegeix que'ls regionalistes, malgrat els mólts anys que's cometen infraccions als mercats, no s'havien emprés mai les campanyes de sanejament i moralització que ara patrocina el senyor Rovira. Tot això ens ve a demostrar que en aquestes intencions hi deu haver algun interés ocult.

Recorda l'entrevista que cel·lebrar amb una comissió de venedors de mercats que venien a demanar temps per a recorre contra la providencia de l'alcalde i que es va acordar donar temps fins el dia 26 de març per a que'ls venedors de mercats presentessin instancies sol·licitant els permissos convenients. Quan la Comissió d'Hisenda presenti dictamen respecte d'aquestes instancies allavors l'Ajuntament podrà determinar si les infraccions se han de permetre a tots els mercats o bé a uns o altres.

L'alcalde ha dit paraules referents al senyor Rovira que infondeixen sospites al Consistori i jo demano que si ha comès faltes greus déu donar-se compte de les mateixes.

En quant a lo dels tres llocs del mercat de Sant Antoni que infringeixen el reglament, no se'n preocupi el senyor Rovira, per què altres problemes més importants a resoldre que no pas a dedicar-se a la conquesta d'una venedora o d'un venedor. (Rialles.)

El senyor JOVER intervé en el debat i diu que posteriorment a la providencia de l'alcaldía s'han comés infraccions en els mercats.

L'ALCALDE contesta que ell no en té coneixement per què si fos aixís no permetrería el funcionament de les taules que infringissin el reglament.

Intervenen novament els senyors Rovira, Rocha, Jover i l'alcalde.

El senyor DESSY pregunta al senyor Rovira si continúa essent president de la Comissió d'Hisenda després d'aquest debat.

El senyor ROVIRA contesta que ara més que mai.

El senyor DESSY diu que pel que s'ha dit en el debat creu que sería prudent presentar un vot de confiança a l'actuació de l'alcalde o del president de la Comissió d'Hisenda.

Intervé el senyor DURAN I VENTOSA recomanant que cada hu es quedi en el concepte que hagi format del debat.

L'ALCALDE prega al senyor Rovira que continui en el séu lloc.

Es dona per acabada la interpel·lació que ha durat prop de tres hores.

Havent transcorregut les hores reglamentaries de sessió l'alcalde pregunta si es prorroga.

El senyor VILA MARIEGES proposa que's llegéixi el despatx ordinari i s'aixequi després la sessió.

El senyor DESSY s'hi mostra conforme però demana la celebració d'una sessió extraordinaria per a resoldre varis dictamens de damunt la taula de molta importancia. Sobre això no recau acord.

ORDRE DEL DIA
DESPATX ORDINARI

Es dona lectura dels dictamens de l'ordre del dia del despatx ordinari, aprovant-se quasi tots i s'aixeca la sessió a tres quarts i cinc minuts d'onze.

NOTICIES

AJUNTAMENT

S'ha constituit la comissió mixta de regidors i diputats provincials que formen els senyors Vega, Rogent, Martí Codolar i Ferrer Bàrbara, per a procedir a l'estudi de les carreteres provincials del terme municipal de Barcelona, que sigui convenient cedir a son Ajuntament, i proposar a les respectives Corporacions el resultat de sa tasca.

—A l'Ajuntament s'ha rebut un ofici del Govern Civil acompanyant per a son informe una instancia de la Cambra de Comerç i Navegació solicitant no autoritzi l'arbitri extraordinari creat per la Junta municipal de Vocals associats celebrada en 15 de desembre últim, sobre el moviment de mercancíes a la entrada i sortida de la ciutat.

—En cumpliment de lo acordat per la comissió de Foment s'obre un concurs d'adquisició d'arbres i arbustos amb destí al Parc de la Ciutadela, per a lo qual s'admeterán notes de preu en conjunt o per separat per tot el proper dimarts durant les hores d'oficina en el Negociat d'Obres Públiques de la secció de Foment on se facilitarà la corresponent nota dels exemplars que deuen adquirir-se.

—La ponencia d'edificis monuments de la comissió de Foment s'ha reunit per a procedir a l'estudi de la convenient modificació del monument eregit en la Rambla de Catalunya al fundador dels chors populars o sia l'Anselm Clavé.

—Per l'Alcaldía s'ha ordenat a la secció corresponent d'Urbanització i Obres que per les brigades municipals se procedeixi immediatament a la neteja de la font emplaçada en el carrer de Margarit junt a les escoles de Bosc del Parc de Montjuic, per son lamentable estat de descuit i a la Comandancia de la Guardia municipal que procuri se exerceixi per sos sobordinats especial vigilancia a fi de que la mateixa se conservi en bon estat de netedat.

—Se fa públic per a que arribi a coneixement de don Josep M. Mallofré, el domicili del qual s'ignora, que en el Negociat d'Obres particulars de la secció de Foment de l'Ajuntament han d'entregàrse-li document que li interessen.

GOVERN CIVIL

El governador ha remés a l'Ajuntament, per a que sigui informada, una instancia de la Cambra de Comerç i Navegació solicitant no autoritzi l'arbitri extraordinari, creat per la Junta municipal de vocals associats el dia 15 del darrer desembre, sobre el moviment de mercaderíes a l'entrada i sortida de la ciutat.

—La Junta directiva del Sindicat Professional de Periodistes, complimentant un acord de l'Assamblea general de socis celebrada darrerament, visità al senyor Morote per a recomanar-li el càstic dels policies Bravo, Carbonell i Montero Reguera que es varen permetre, en certa ocasió que tothom recorda, atropellar indignament a uns periodistes.

El governador prometé als séus visitants traslladar la petició a la Direcció General de Seguretat per a que procedeixi com sigui oportú.

—Ahir, el senyor Morote assistí al banquet amb què obsequiá el doctor Reig, bisbe de aquesta diòcessi, al senyor Villanueva.

—La Junta Provincial de Protecció a l'Infancia ha rebut de T. N. la quantitat de 25 pessetes amb destí als benèfics fins de la institució, quedant mólt agrahida.

—El senyor Morote ha rebut a comissions d'agricultors del Prat del Llobregat i de vinicultors i fabricants del districte de Mataró-Arenys, les quals li expressaren llur desig de que es restableixi quan més prompte millor la facturació per a la frontera, petició que el senyor Morote ha transmès immediatament al President del Concell i al ministre de Foment.

—Notes de Sanitat:

El governador ha multat amb 50 pessetes a un metge d'aquesta ciutat qui no donà coneixement d'un cas de tifus, i amb 25 a un individuu qui s'oposà a que fós vacunada la seva familia.

L'Inspecció de Sanitat está acabant el repartiment, entre els pobles d'aquesta provincia, dels 18.000 tubets de vacuna que foren remesos per l'Institut Bacteriològic d'Alfons XII a fi de intensificar la campanya contra la propagació de la verola i per a atendre als soldats.

L'Inspecció Provincial de Sanitat ha interessat de l'alcalde de Barcelona que limiti, fins on pugui, l'intrussisme en medicina, i especialment en odontología, en els carrers i places de la ciutat.

—L'alcalde, marquès d'Olèrdola, estigué el dimecres al vespre en el Govern civil, conferenciant llargament amb el senyor Morote.

—Aquella Comissió de Huéscar ha marxat ja en direcció a aquell districte.

—En aquest Govern civil s'ha posat nota de presentació als estatuts de la nova Societat d'obrers ebanistes de Mataró.

—En el ràpit de Madrid, arribaren anit els tripulants d'un vaixell holandés que embarrancá prop de Gibraltar i els quals continuarán avui mateix llur viatge cap al llur país, passant per França.

EL TREBALL

EL CONFLICTE DEL RAM DE L'AIGUA.—Aquest conflicte no presenta per ara cap aspecte digne, gairebé, d'esmentar-se.

Han obert llurs fàbriques concedint les tres pessetes d'augment sétmal que solicitaven els obrers, sis patrons estampadors hi ha noticies de que la vinent setmana augmentará el nombre dels fabricants que obrirán llurs tallers accedint a les peticions obreres.

Per a tractar d'aquest assumpte i enterar als socis de l'estat en que's troba el conflicte entre patrons i obrers cilindradors, el Comité ha convocat un miting per a avui al vespre a la Casa del Pobio del carrer d'Aragó.

En «El Noticiero» d'anit inserta a propòsit del lok-out—senyor governador!—que'ns ocupa, les següents ratlles, que transcribim amb molt gust per estar completament d'acord amb lo que en elles es diu:

«Las autoridades—según parece—fian el éxito de su intervención en ese conflicto en el silencio y en la discreción. A esto es debido, sin duda, la carencia casi absoluta de noticias en los centros oficiales. Desde que quedaron planteadas las diferencias existentes entre las partes litigantes, no hemos recogido en el Gobierno civil más declaraciones que la de que seguían su curso las negociaciones para llegar cuanto antes a una solución satisfactoria. Un conflicto que tiene 4,000 y pico de hombres en la calle i 44 fàbricas cerradas preocupa, naturalmente, a la opinión que si se tuviera que enterar del estado de aquél por lo que dice el gobernador a la prensa, tal vez a estas horas se creyera que el movimiento de que nos estamos ocupando es de los que no llegan a adquirir los caràcteres de gravedad. Hoy, como ayer, nos vemos obligados a decir a nuestros lectores que en nuestra visita al gobernador hemos recogido por centésima vez la manifestación que consignamos anteriormente.»

—El Comité de Federació de Paletes i Manobres de Barcelona i els séus contorns, ha publicat un manifest dirigit a l'opinió pública en el qual, després de recordar les causes que justificaren l'última vaga de l'ofici diu:

«Grrndes i poderosas eran las razones que nos obligaron entonces a reclamar de los patronos albañiles aumento de salario; pero hoy que las subsistencias han subido de precio después de un año, en más de un 20 por 100 sobre el aumento ya sufrido a raiz de la contienda europea, nos vemos precisados, para defender nuestro derecho a la vida, a reclar nuevamente lo que en la huelga anterior sólo se nos concedió a medias.

A tal efecto, y en Febrero próximo pasado presentamos a la Sociedad de Contratistas de Barcelona, la demanda de aumento de una peseta diaria sobre los jornales que quedaron estipulados en la pasada huelga, como también la reglamentación del aprendizaje. A esta sencilla i lógica demanda ha contestado la Mutua de Contratistas ofreciéndonos, en términos generales, el jornal de cinco pesetas cincuenta céntimos diarios.

Demostra després l'esmentat Comitè que amb aital oferiment els patrons no concedeixen rès, i afegeix:

«En nuestro anterior conflicto dejamos bien sentado que el obrero albañil, ganando siete pesetas, no sale a fin de año ni al salario mínimo de tres setenta y cinco, descuento consiguiente de fiestas, mal tiempo, lluvias, paros forzosos, etc.»

El document en qüestió acaba aconsellant als paletes que recordin la llur historia sindical i procedeixin segons les circumstancies.

—En l'Assamblea de ferroviaris que tindrá lloc el día 25 d'aquest mes a Madrid, sembla que's plantejarà la vaga general com a protesta per l'encariment de les subsistencies.

—L'Assamblea cel·lebrada per a acordar la fussió de la Unió General de Treballadors i de la Confederació Nacional del Treball, ha prés varis acords, essent el darrer anar a la vaga general per temps indefinit.

S'ha convocat ja la Assamblea del día 25.

S'han fet consultar a totes les Societats que formen les dugues grans entitats obreres, i les contestes coincideixen en la necessitat de acudir a procediments extrems.

—Han abandonat el treball, per qüestió de dignitat, els obrers constructors de calçat de la fàbrica que don Manuel de la Gándara té establerta al carrer de Berga (Gracia).

—La Unió Popular, Sindicat d'obrers curtidors, ha acordat en reunió celebrada al efecte, apoiar moral i materialment als obrers cilindradors en la lluita que sostenen contra llurs patrons, i als vaguistes de Pobla de Lillet.

—Segons manifestacions del governador, ha quedat solucionada la vaga dels obrers de la fàbrica de filats i teixits dels senyors Portavella i Companyía, havent-se ja reanusat, a hores d'ara, el treball en la mateixa.

—El senyor Morote digué anit, textualment, als periodistes:

«Encara que no tinc noticia que ho confirmi, crec que avui haurà acabat definitivament la vaga de les fàbriques de paper de Capellades, tornant demá els obrers a ocupar els llocs respectius».

Els dimarts passat havíem ja donat, d'acord amb els «informes oficials», aquesta vaga per solucionada. Ara, resulta que la cosa encara respirava...

Aqueixos «informes oficials»!..

—Amb objecte de tractar de la vaga que sostenen els metalúrgics de Terrassa, celebrarán una reunió, a les nou d'aquest vespre totes les Juntes dels Sindicats metalaris de Barcelona, en el Centre de lampistes del carrer de Vista Alegre.

ESPECTACLES

Avui divendres, se celebrarà, al Novetats la segona «matinée» popular del Cicle de Teatre Català.

Se posarán en escena l'aplaudit drama del il·lustre Gaimerà, «Maria Rosa» interpretant el prrtagonista, l'aplaudit actor En Jaume Borrás i debutant amb dita obra, l'actriu catalana, Mercè Nicolau.

Finalitzará l'espectacle amb l'estrena de «Els idols», quadro original de la notable escriptora Carme Karr.

—L'actor senyor Morano, en la vetllada de avui reprisará el magnífic drama en tres actes «Vida alegre i muerte triste».

La reprise per En Morano d'aquesta obra echegariana, ha despertat gran interés per part del públic.

—En la vetllada de demà i tarda del proper diumenge, al Tívoli, tindràn llòc, dugues representacions extraordinaries, de la sarçuela «La Tempestad», que serà desempenyada pels aplaudits artistes, Betoré, Lluró, García Romero, Balaguer i Díaz.

En dit teatre, activant-se els assaijos del sainet líric de l'ilustre autor, Santiago Rusiñol, «El Fielato» i la reprisse de la sarçuela de gran espectacle, anys fa no representada, «La Bruja».

MUSICALS

A precs de varis admiradors del cel·lebrat «Trío de Barcelona», format pels eminents artistes Ricard Vives (piano), Marián Perelló (violí) i J. Pere Marés (violoncel), que no pogueren assistir al concert que donaren pels socis de la Associació de Música da Camera» de retorn de la brillantíssima «tournée» per Madrid, Oporto, Vigo, Huesca, Valencia, Tarragona i Palma, donará un concert públic popular, el diumenge, dia 1 d'Abril, al matí, en el Teatre Eldorado.

—Els dos concerts de guitarra que doná, en la Sala Mozart, el notable guitarrista Emili Pujol, cridaren l'atenció dels aficionats a la bona música perfectament executada en tant caracterfstic i popular instrument.

El senyor Pujol per a correspondre a ses nombrosos admiradors i amics, abans de despedir-se d'ells, amb motiu de la «tournée» que va a realitzar per Andalucía i América, donará en la mateixa Sala Mozart un concert extraordinari de despedida, executant un nodrit i selecte programa amb composicions dels més famosos guitarriste, i transcripcions algunes no escoltades en la guitarra, dels més famosos músics.

VARIA

La tercera conferencia pública de la serie sobre Geología que ve donant a l'Ateneu Enciclopèdic Popular el doctor Baltassar Serradell, tindrà llòc avui, divendres, a les dèu de la vetlla, i versarà sobre «Importancia Geològica de les Aigües». Se projectaràn interessants dispositives.

OSTRES, MARISCS

Degustació i venda. Gran ampliació del local **EL CANTABRICO. Carrer Santa Agna, número 13,** Telèfon 4222. Obert dia i nit.

—La Secció de Cultura de l'Agrupació Radical de la provincia de Tarragona, verificarà, demà passat, diumenge dia 25, una excursió a l'estany de Remolà.

Hora de sortida: a les 5 del matí del local social i a les 5'30 de l'estació de Sans.

Preu del ticket: 4 pessetes.

-CALSAT cosit a má, per a cavaller, a 12'75; xarolina, la millor, a 19'75. **LAS AMÉRICAS, JAUME I, 5.** No us equivoqueu, enfront a la Caixa d'Estalvis.

NOTES BURSÁTILS

Impresió d'ahir

El negoci a plaç va accentuant el séu milorament, sobre tot per lo que fa a les Filipines que segueixen en alça motivat, potser, per les facilitats que sembla s'están aconseguiet en principi, de tornar a establir dintre poc una linia de comunicació normal amb aquelles illes. I per altra part sembla que'l Banc d'Espanya les admetrá per pignoracions.

Les obligacions es refán quelcom, comparat amb la sessió del dia anterior.

Les rendes segueixen amb la seva fermesa, fent-se assenyalar per damunt de totes la Amortitzable 5 0[0 que en algunes series guanya «un enter», amb tendencia a millorar més.

Operem de la següent manera:

	Apertura	Mínim	Máxim	Tanca
Nords	68'50	68'60	68'50	68'50
Alacants	00'00	00'00	00'00	00'00
Andalusos	70'90	70'95	70'90	70'95
Colonial	00'00	00'00	00'00	00'00
Filipines	131'00	131'00	131'00	131'00

Sobre Francs es fa a 80'20: sobre Lliures a 22'31.

De Madrid es diu: Francs, 80'05; Lliures, 22'29; Interior, 74'10; Exterior, 82'80; Amortitzable, 93'50.

De París es sab: Exterior, 102'15; Andalusos, 438; Filipines, 180.

Borsí del matí: Nords, 68'60, paper; Alacants, 68'80, operacions; Colonials, 58'87, paper; Andalusos, 70'80, operacions; Filipines, 128'50, operacions.

Borsí de la tarda: Nords, 68'55; Andalusos, 71'10 i tanquen a 71'20.

Canvis facilitats per la casa FABREGAS I RECASENS.-Rambla d'Estudis, 4.

Premi de l'or.—(Preus de compra)

Or Alfons	100'30
Or Isabel	102'05
Or unces i mitges	000'00
Or quarts d'unce	100'05
1/8 d'unce	000'00
1/16 »	100'10
Or dollars	5'03
Or lliures esterlines	25'00
Francs or	100'00
Francs bitllets	79'85

Informació telegráfica

ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

Parla En Romanones

Madrid, 22.—El comte de Romanones ha rebut aquest matí al séu domicili la visita dels senyors Gimeno, Ruiz Gimenez, Miranda i Alvarado.

Al mig-dia l'ha visitat el senyor Gasset que ha tornat aquest matí de Sevilla.

El comte ha dit que, com que es tròbaven a Madrid tots els ministres i está restablert el general Luque, es cel·lebrará Concell de ministres a dos quarts de sis de la tarda.

Parlarán en aquest Concell d'assumptes relacionats amb l'exportació.

Respecte a la nota anunciada pel ministre d'Esta, no es publicarán fins demà passat.

El senyor Alvarado ha donat compte al president de varies denuncies de periòdics.

El president, parlant amb els periodistes, s'ha lamentat d'aquestes denuncies, alegint que en realitat no és el fiscal qui denuncia, sinó els mateixos periòdics, als quals no es pot consentir determinats comentaris i noticies i no hi ha altre remei, encara que sigui sentint-ho mólt el Govern.

Parlant el president de la reunió obrera del dia 25, ha dit que'l Govern espera que'l seny de tots fassi reflexionar sobre la trascendencia que qualsevol moviment pogués tenir en els actuals moments.

Ademés, no sols el Govern, sinó tots els ciutadans condemnarien aquesta actitut.

La opinió és hostil en aquests moments a qualsevol mena de moviment que vingui a pertorbar la vida nacional.

Espera el president que tots cumplirán amb son deure i està segur que no passarà rés.

Parla el ministre de la Governació

Madrid, 22.—El senyor Ruiz Jiménez creu que la premsa donant exagerades informacions anunciant la vaga general, dona aire al combustible i no n'hi ha en realitat per tant.

A més es confonen dos fets distints que és l'actitut de la Unió General de Treballadors i la vaga ferroviaria.

El día 25 es reunirán a Madrid els delegats de la Unió per adoptar acords.

Els ferroviaris per la seva part deuen reunir-se el dia 25 a Valladolid, i li comunicava avui el govefnador que havía estat aplaçada la reunió per al 11 d'abril, sense que sàpiguen les causes d'aquest aplaçament:

—des d'ara—ha afegit el ministre—és aventurat dir que qualsevol vaga que arribi a acordar-se será indefinida.

El Govern está tranquil.

Els obrers saben que la vaga general els perjudicr considerablement, i que a més de això no resol cap problema.

Encara que la vaga es declari no tindría carácter polític, com alguns interessadament pretenen atribuir-li.

El Govern treballa incessantment per a resoldre els problemes de subsistencia i crisi de treball.

Respecte de les subsistencies el problema és mólt difícil de resoldre.

Basta per a convencer-se amb seguir l'actuació de la Junta de Subsistencies.

Es topa en aquesta acción amb una série de vicis entronitzats amb nombrosos mercats com ara succeeix al de Madrid, i és mólt difícil donar de prompte la batalla a tots els interessos creats, encara que no desmaiem en el nostre propósit d'acabar amb aquells vicis i els esmentats interessos.

Ha recordat el ministre que quan recentment al Congrés defensá l'establiment de la taxa els republicans el mottejaren de reaccionari.

Contra les mides del Govern es conjuren tots els interessos, i qns els alcaldes, mercès a l'actual estat de coses, es troben resistencies que convé véncer. Avui mateix el governador de Madrid m'ha visitat per a donar-me compte de les trabes que posen alguns alcaldes al compliment de l'últim acord de la Junta de Subsistencies per a l'incautació de deu mil tonelades de blat. Jo he recomanat al senyor Roselló que procedeixi amb energía, arribant si és precís a imposar a aquests alcaldes multes de 5.000 pessetes i si tal decisió fós insuficient que'ls envíi als tribunals.

El Govern desitja fer constar que vol resoldre els problemes plantejats i especialment el de les subsistencies, sense l'intervenció de la guardia civil.

Sobre la crisi obrera donada la cordura demostrada sempre pels òbrers, no crec que es promogui cap conflicte,

Regoneix el ministre que existeix entre els ferroviaris alguna agitació, però confía que no s'arribará a la vaga, perquè les reivindicacions que defensaren en l'anterior, tals com el regoneixement de la personalitat dels sindicats, les han obtingut.

L'impresió del govern és la de que s'imposarán el bon sentit i el patriotismo, puix tots están convençuts de que és impossible sustraure's els etquitxos del moment actual.

El govern está preparat per a qualsevol contingencia, encara que fá públic que la seva disposició envers els elements obrers és excelent.

Ha anunciat que aqnesta tarda conferenciará amb el cap del govern per a tractar de aquesta qüestió.

Els transports

Madrid, 22.—La Junta de transports terrestres ha continuat avui la seva tasca, distribuint vagons entre les regions més necessitades.

De tornada

Madrid, 22.—Ha tornat de visitar les poblacions de Llevant, on está dificultós el problema dels transports, el director general de Obres públiques senyor Zorita.

El tràfec a Castelló

Madrid, 22.—El diputat Santacruz ha visitat avui el direcror de Comerç per a demanar-li que el Govern faci un esforç per enviar vaixells a Castelló, perquè la situació és allí dificilíssima, fins a l'extrem de que el nòlit, que abans costava una pesseta la caixa, ha arribat al cost de 16 xelins, i gracies que amb tot i això es trobessin vaixells que conduissin el producte.

El bisbe de Solsona

Madrid, 22.—El bisbe de Solsona ha visitat al ministre d'Instrucció en solicitut de que s'atengui la reparació de temples i la reforma i millora de determinades ensenyances en sa diòcesi.

Concell de ministres

Madrid, 22.—A les sis de la tarda començá el Concell de ministres a la Presidencia.

A dos quarts de dèu acabá.

El comte de Romanones ens digué: La reunió ha acabat per cansanci.

Demà celebrarem altra perquè no hem pogut despatxar tots els assumptes.

Ens ocuparem de les subsistencies, del carbó, del viatge del senyor Gasset a Sevilla del moviment ferroviari i de la vaga de Barcelona.

El ministre de Foment ens manifestá que doná compte de la relació de les obres públiques que deuen realitzar-se per a la defensa de certes poblacions que han sofert danys per les inondacions, especialment Málaga, Sevilla i Almería.

Comto ja amb un estudi de les obres que deuen executar-se.

El Govern proveirá aquestes atencions de obres públiques i en Llevant farem lo que es refereix a l'exportació.

S'acordá realitzar rápidament quantes obres públiques poden portar-se a efecte en relació amb el pressupost vigent.

També s'aprouá l'implantació del segur marítim i amb aquest es posará en movimen la flota del Mediterrani reanjant-se les exportacions.

El senyor Ruiz Jimenez ens digué que s'havía aprobat una real ordre que publicarà demà la «Gaceta», referent als recrutes de quota. També s'aprobaren—afegí—varis expedients d'Hisenda, un decret sobre el segur marítim, que firmará demà el rei i varis expedients de liquidació de l'impost del timbre a societats estrangeres.

El ministre de la Governació doná també compte del miting que han celebrat els carnicers, examinant-se les conclusions presentades i l'acord d'anar demà a la vaga.

Aquesta determinació—afegí el ministre—no pot consentir-se, perquè tot lo que relaciona amb l'abast al pdblic està sotmés a la llei. Per a anar a la vaga hi ha que avisar amb cinc dies d'anticipació.

Estudiarem tota mena de solucions que's presentin per a evitar el conflicte,

El conflicte de la carn.-Miting.-Els carnicers a la vaga

Madrid, 22.—S'ha celebrat aquesta tarda en el teatre Madrileño l'anunciat miting de carnicers.

Ham parlat 18 oradors, tots ells en tons violents contra les autoritats per les multes que continuament imposen als carnicers.

Varen acordar anar a la vaga des de demá.

L'alcalde reunirá als abasteixedors de carn per a que fassin una rebaixa proporcional a l'augment que han experimentat les despulles de bestiá.

També el governador ha convocat per a aquesta tarda a la Junta provincial de Subsistencies per a resoldre aprop de les conclusiods dels carnicers.

La Junta central de Subsistencies se reunirá per a tractar de l'assumpte.

L'alcalde, en compte de delegar llurs funcions a l'encarregat dels Escorxadors, les desempenyará personalment.

Els tinents d'alcalde segueixen multaut als carnicers que pugen el preu de la carn.

La Guerra

Dragues enfontzades

París, 22. — Comuniquen oficialment de Londres que dugues dragues angleses toparen amb mines, anant-se'n a pique.

Váren ofegar-se 14 homes.

El Tzar i la Tzarina presoners

París, 22.—Diuen de Petrograd que el Govern provisional ha resolt considerar al Tzar i a la Tzarina com presoners, ordenant que siguin conduits a sa residencia de Tsarskoiselo.

Un canoner enfontzat

París, 22.—Un despatx de Hong-Kong participa que el canoner alemany «Tsin Tao» ha sigut volat i enfontzat en W hampon, (Xina).

Noticies d'un corresponsal

París, 22.—Un corresponsal en el front britànic diu:

Els alemanys despleguen gran activitat al Nord des de el canal de La Bassée fins Bèlgica, i que contínuament se senten evplosions en Lens, Tarvin i Donai.

Els creu que'ls alemanys destrueixen sas fortificacions de campanya.

¡Aviadors anglesos han comprobat que'l enemic ha transportat mólts canons en direcció Est.

Les fortificacions de Lille han sigut reforsades i s'han establert móltes bateríes als voltants de Laplase.

De Nord-amèrica.-Consell de ministres

París, 22.—Diuen de Washington que'l Govern ha celebrat un conseil de ministres que durá tres hores.

No s'ha donat cap nota a la premsa aprop les deliberacions del Consell.

Sols se sab que la impressió en totes parts és la de que s'están fent preparatius de guerra.

Comunicats oficials

DE FRANÇA I BELGICA

Comunicat francés de les tres de la tarda

París, 22.—«A la regió del N. de Tergnier hem aixamplat, després de vius combats, les nostres posicions de l'E. del canal de Saint-Quentin i hem desallotjat l'enemic d'alguns punts importants que defensava amb energía.

Al S. de l'Oise i al N. de Soissons hem progressat igualment durant la nit i hem ocupat alguns pobles, malgrat les vives reaccions de l'enemic, a la regió de Vregny

Un cop de má executat per nosaltres al N. de Berry-au-Bac ens ha permés fer alguns presoners.

Han fracassat sota els nostres focs algunes temptatives enemigues contra les nostres posicions avençades cap a la Fontaine-aux-Chaimes (Argona), a l'E. de la carretera de Saint-Hilaire i Saint-Soufflet i al bosc de Caurrieres.

Nit tranquila en el restant del front.»

Comunicat oficial de les onze de la nit

París, 22.—A la regió de Saint Quentín se travaren combats entre patrulles.

Al Nord de Dillon entre el Somme i l'Oise, els alemanys intentaren durant el dia rebutjar als francesos de la vora occidental del canal de Saint Quentint.

Al front de Olastres i Montescourt, els atacs dels alemanys se frustraren sots el fóc de les nostres ametralladores, causant-los-hi pérdues elevades.

Els combats foren igualment vius a l'Oest de La Fere i acabaren amb la completa derrota de l'enemic.

Al Sud de l'Oise, els destacaments francesos franquejaren la Elette en alguns punts.

Al Nord de l'Aisne, els alemanys reanusaren les seves temptatives entre la carretera de Laon al riu.

Tres atacs successius de l'enemic a la regió de Vregny-Chivres, foren rebutjats.

L'artillería francesa, a la regió al Sud del Aisne canonejaren les tropes alemanyes, causantlos-hi gréus pérdues.

En Woevre i a les vores del Mosa hi hagué mólta activitat d'artillería.

Al restant del front no ha canviat la situació.

Arxius, Museus i Biblioteques

ARXIUS:

Episcopal: Palau Episcopal.

Municipal.—Obert de les dèu del matí a la una de la tarda i de les quatre a les set de la tarda: Casa de la Ciutat.

De la Catedral: Plaça de la Catedral.

De la Corona d'Aragó: Carrer dels Comptes de Barcelona.

De Protocols: Notariat, 4.

Del Reial Patrimoni: Palau de la Diputació.

De l'Universitat: Edifici de l'Universitat.

ALBERGS NOCTURNS

Alberg de la plassa de Santa Caterina (per dones).—Ingres. de 6 a 8.—Gratis.

Alberg del carré de Rocafort (per homes).—Ingres, de 7 a 9.—Ostatge: 15 céntims.

Alberg del carré del Cit (per homes).—Ingrés de 7 a 9—Ostatge: 15 centims.

Sello analgèsic BESOY

aparèix en la Terapéutica i la seva ajuda es tan valiosa, que allí on es conegut, ha deixat d'ésser temible el dolor.

Elaborat amb productes de puresa escrupulosament analitzada, dosificat amb tota exactitut, exent de narcótics sempre perillosos, el

Sello analgèsic BESOY

es inofensiu, eficacíssim i de resultats constants, que poden expresar-se en aquest quadro:

El sello BESOY es inofensiu
El sello BESOY cura el mal de cap, migranyes i hemicrànies
El sello BESOY cura els dolors de caixals, orelles i de la cara
El sello BESOY cura els dolors nerviosos i reumátics
El sello BESOY es un excelent antipiretic en totes les febres

No tinguis mandra per a purgar-te. Això pot perjudicar ta salut. El purgant BESOY es molt eficaç, molt agradable i inofensiu. Sols costa 25 céntims No el refusis per ésser barato ni espanyol, es un bon purgant; els séus components son els més purs i la dosificació dels principis actius es fa paper per paper, amb cuidado, amb efecte

Demana'l a les Farmacies i Drogueries ben assortides, peró demana'l amb interés, amb insistencia

PROVA'L! PROVA'L!

No produeix dolors

Mals de caixal

ES CUREN A L'ACTE

AMB DENTIL

FOSKALIA

UNA AMPOLLETA

Ptes. 0'25

DIRECCIÓ FACULTATIVA DEL LABORATORI **BESOY**

Don Antoni González Soriano, Farmacéufic.
Don Ramón Torelló Cendra, Farmacéutic Llicenciat en Ciencies Químiques.

Representant a Barcelona: **A. MARTÍNEZ, Mallorca, 233.— Teléfon BESOY G. 1,092.**—Especialitats **BESOY** de venda Barcelona. Centres de específics: **Francisco Puig i C.ª**, Salmerón, 78.—**SALUS (S. A.)**, Fontanella, 7.—**Casa Segalá,** Rambla de les Flors, 14.—**Farmacia de la Cruz,** Escudillers, 75.—**Farmacia Casellas,** Carme, 84.—**Dr. Ferrer,** Ronda Sant Pere, 2; i en els demés centres d'aquest ram i en totes les Farmacies i Drogueries.

EL FARO

Hospital, 127 - Barcelona

Baçar de Sastrería i Varis articles

Rebudes les Novetats de Primavera i Istiu

Bonic i elegant assortit de Genres per a trajos Cavaller a mida : Robes confeccionades per a Cavallers i Nens : Camisería : Gorbatería : Genres de punt : Sombreros : Gorres, etc. etc.

Vendes al contat

Economía veritat - Preu fixe

NOTA: En preparació nostre CATÁLEC GENERAL.

PIANOS I HARMONIUMS de lloguer, des de 3 fins a 15 [illegible] al mes Carrer del Bruc, n.º 75, entresol, primer

Palau de Mobles

Es un error no visitar aquest grandiós magatzem de mobles abans de comprar. Es el que ven un 10 per 100 més barato que tots els que anuncian aquests descomptes tan grans. Aquesta casa té una gran fàbrica, i per això no hi pot haber competencies. Visiteu el

Palau de Mobles

i os convenceréu.

ARIBAU, 3, ARIBAU, 3

Aparells parlants

discs i rollos auxeties
COMPRA, CANVI I LLOGUER
NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona
Sucursal Plaça Trilla, núm. 4, Gracia

Esqueles mortuories

s'admeten fins a les dugues de la matinada.

DIVERSIONS PUBLIQUES

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEO

En l'Administració queda obert l'abonament a la propvinenta temporada de primavera.

TEATRE CATALÁ ROMEA

Companyia RICARD PUGA.—Avui, a dos quarts de déu, DE PESCA i LOS BUHOS.

TEATRE TIVOLI

Avui, divendres, vermouth popular a las 5, estrena «La niña de los besos» i «Poca pena». Nit, a unquart de 10: «Moros y cristianos», «Mal de amores» i «Sant Jordi mata l'aranya». Entrada, 60 céntims.

TEATRE DE NOVETATS

Companyía dramática dirigida per l'eminent **ENRIC BORRAS**

Avui, a tarda, a las 4, matinée a preus económics, debut de Mercé Nicolau amb el drama

MARIA ROSA

desempenyat per Jaume Borrás i el quadro en 1 acte de Na Carme Karr, «Els idols». Nit, a dos quarts de déu, el sainet en un acte,

A CÁ L'ANTICUARI

i el drama en 3 actes, d'En Angel Guimerà,

Jesús que torna

Demá, nit i diumenge, tarda i nit. «A cá l'antiquari» i JESUS QUE TORNA.—Es despatxa a comptaduría.

TEATRE DE NOVETATS

Companyía dramática

MARGARIDA XIRGU

Debut, 7 d'abril, 1917

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia **ELENA JORDI**

Avui, nit, a dos quarts de 10, EL SILENCI i LA GALLINA BOJA.—Esdespatxa a comptaduría.

TEATRE APOL

Avui, divendres, assaig general del nou drama passonal en 6 actes,

EL SECRETO DE UNA MADRE

de gran éxit en el Ambigu de París, a ont obtingué 314 representacions i que s'estrenará demá, dissabte.

TEATRE COMIC

Companyía **FRANCESC MORANO**

Avui, divendres, 6.ª funció del abono a gran moda. A dos quarts de 10: la famosa obra dramática en 3 actes, «El negocio es el negocio», triumf d'en Morano.—Demá, dissabte, «Vida alegre y muerte triste». Diumenge, tarda, «Las flores». Nit, «La tizona».

Teatre Poliorama

Companyía **LARRA-LOPEZ ALONSO**

Avui, divendres, tarda i nit, grans funcions, prenent-hi part LA GIOCONDA i LA GOYA.—Aviat, benefici de LA COYA, amb un grandiós programa.

Gran Cassino del Parc de Barcelona

Elegant Café Restaurant. Cuberts a 5 pessetes i servei a la gran carta.—Totes les nits: SOIREE DANÇANT i amenes VETLLADES.

Concerts

Palau de la Música Catalana

Avui, dijous, al vespre.

PRIMER FESTIVAL GARCIA-ROBLES

Diumenge, a dos quarts de 10, del vespre.

TERCER FESTIVAL GARCIA-ROBLES

Audició INTEGRAL de l'ópera

GARRAF

Dirigit pel Mtre. A. Ribera. Protagonista l'eminent bariton I. Navarro. Chors: ORFEO GRACIENC. Orquesta. Grans orgues. Solistes vocals.—Localitats: magatzem de música «Unió Musical Espanyola» (avans Dotesio), 1 i 3, Porral de l'Angel.

Palau de la Música Catalana

Del 27 de març al 3 d'abril, tarda, a las 6 i nit, a las 10, projecions de la grandiosa visió artistic-religiosa

CRHISTUS

Des de'l dissabte, 24, començarà el despatx de localitats, sens aument de preu, i per totes les projeccións.

Sala Mozart

Diumenge, 1 abril, a dos quarts de sis, tarda RECITAL EXTRAORDINARI DE

GUITARRA

EMILI PUJOL

Mendelssohn—Schummann—Chopín—Tárrega—Sors—Bach—Malats—Granados—Albeniz.—Localitats: «Unió Musical Espanyola», 3, Portal de l'Angel, i a la Sala Mozart.

ELDORADO

Asociació Musical de Barcelona

Quatre matinées lírics populars.

Orquesta Sinfónica de Barcelona

Mtre. Lamotte de Grignon

Diumenge, día 18 març, últim concert a les 11 en punt del demati.—Es despatxen localitats, sens aument de preu, en la taquilla del teatre i en el depósit de pianos de Chassaigne Frères, Passeig de Gracia, 38.

Music - Halls

Eden Concert

Assalt 12. Telèfon 3332

—Propietari: En FRANCESC BUXO—

Music-hall de grans debuts de los millors artistes.—Tots els dies grandiós èxit de la divette espanyola

Jesusilla UNAMUNO

FOLIES BERGERE

Telèfon, 3.929. Music-Hall Parisien. Extraordinari programa de varietés, compost per 60 artistes. Exit sorollós del

QUARTET LARROSA

Reis de la festa de la jota.

Concert. Aperitif a les set. A prés minuit souper tango.

NOVELTY

Gran Music-hall prop del teatre Cómic. Tots els dies, varietés. Concert per 35 hermoses artistes i

DIVERTIDES SARÇUELES

Music - Hall POMPEIA

Temple de la Alegría. Teléfon, 2458.—Tots els díes, Grans Concerts. Exit de les DIVERTIDES REVISTES escrites expresament per dit local. Despres del espectacle SOUPER TANGO.

Entrada lliure. Butàques gratis.

Moulin Rouge

Vila Vilá, 93 i 95, Teléfon, 4.348.

Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts.

Entrada lliure. Butaques gratis.

ROYAL CONCERT «MUSIC-HALL»

Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal Grans Concerts tots els dies, tarda i nit, per una important «Companyía de Varietés».

Gran Café Català

SOCIETAT CABO PALOS, Rambla Santa Mónica, 6. Tots els dies grans balls servits per ELEGANTS CAMBRERES

Societat Patria Chica

Barbará, 16, bis Tarda nit grans concerts

Gran Imperi

Ronda Sant Pau, 34 i 36. Teléfon, 4584. Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts.

MONTE CARLO

Assalt, 26. Telèfon 4.317

Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts

Ideal Room Assal. 10, Salón Rojo.

La Bona Sombra Ginjol, 3. Grans Concerts.

Alcaçar Espanyol Unió, 7 Grans concerts

Gran Cafè de Novetats Societat Anónima Comercial. GRAN SALA DE BILLARS. Telèfon, 108.

Cafè AUSTRALIA Ronda Sant Antoni. Billars Gratuits.

LA Cibeles Mendizábal, 11. Grans Concerts i Balls. tarda i nit.

APOLO Marquès del Duero, 57. Grans Balls, tarda i nit.

MARUXA Unió, 12. Saló Tango.

Bosque PALERMO Balmes, cantonada Aragó Balls i concerts, tarda i nit

Cinematógraf

Gransaló cine Doré

Avui, divendres, tarda i nit, grandioses sessions de cine i varietès, prenent-hi part interessants atraccions como son:

Exit de la equilibrista ANA LIVIER.

Exit de la dançatriu LA VALERITO.

WERTS AND PARTNER, notables acróbates excentrics únics en el seu género. Debut de la notabilíssima cançonetista de aires regionals ROSALIA FARAON amb son repertori de gran éxit. Debut de la TROUPE WERNOFF, colossals acóbrates saltadors. Exit de la segona jornada de la colossal película

EL COCHE NUMERO 13

Es despatxen localitats numerades, sens aument de preu, per a tota la setmana, a les mateixes taquilles del cine des de les onze del matí.—Teléfon, 514, A.

Varies

FRONTO COMTAL

Avui, a les quatre.
Rojos: BARACALDES i VERGARA.
Blaus: GARATE i LARRINAGA.